

જાગૃતિ સંદેશ

JAGRUTI SANDESH

Price : 5/-

Total Page : 32 Monthly

Vol 19 Issue No. 9 - Mumbai SEPTEMBER-2019

પરસ્પર પરિચય અને પ્રેમથી પાંગરતો પરિવાર

Amazing Thailand

₹
27,999/- PP
FOR 5 DAYS
Everyday in
September 2019

INCLUSIONS :
RETURN AIRFARE, ACCOMMODATION, TRANSFERS
SIGHTSEEING FREE VISA ON ARRIVAL...!!!

Magical Maldives

₹
69,999/- PP
FOR 5 DAYS
DEPARTURE DATE
OCTOBER - 29TH

INCLUSIONS : RETURN AIRFARE, 5*ACCOMMODATION,
TRANSFERS & ALL MEALS.

Dazzling Turkey

₹
1,44,999/- PP
FOR 10 DAYS
DEPARTURE DATE
OCTOBER- 29TH

PURE VEG / JAIN MEALS PREPARED BY **Rajasthani** CHEF
INCLUSIONS : RETURN AIRFARE, 5* ACCOMMODATION, TRANSFERS,
INTERNAL AIRFARE, ALL MEALS & VISA.

Eastern Europe

₹
1,59,999/- PP
FOR 9 DAYS
DEPARTURE DATES
OCT - 21ST, 29TH & NOV - 06TH

PURE VEG / JAIN MEALS PREPARED BY **Rajasthani** CHEF
INCLUSIONS : RETURN AIRFARE, 4* ACCOMMODATION, TRANSFERS,
SIGHTSEEING, ALL MEALS & VISA.

INTERNATIONAL

◀ Also Explore ▶

DOMESTIC

Srilanka	06 Nights	35,999/- PP
Dubai	05 Nights	41,999/- PP
Singapore	03 Nights	44,444/- PP
Croatia	05 Nights	71,999/- PP

Kerala	06 Nights	31,999/- PP
Andaman	06 Nights	34,999/- PP
Mysore Ooty Coorg	07 Nights	38,399/- PP
Meghalaya Assam	11 Nights	72,500/- PP

Call US
022 - 4088 8888
RAHUL DOSHI - 99309 44453
BRIJESH PAREKH - 998 772 0222

Our Offices : Opera House | Kalbadevi | Borivali | Andheri | Ahmedabad | Surat | Delhi

Advt

**જૈન જાગૃતિ સેન્ટર
સેન્ટ્રલ બોર્ડ**

જાગૃતિ સંદેશ

૨૦૧, માથારૂ આર્કડ, સુભાષ રોડ, ગરવારે પોલિસ્ટરની નજીક,
એક્સિસ બેંકની ઉપર વિલેપાર્લા (પૂર્વ), મુંબઈ-૫૭.
ફોન: ૦૨૨-૬૬૯૭૩૦૩૮/૦૨૨-૬૬૯૭૫૬૬૯૯
Website: www.jainjagruti.com
E-mail: admin@jainjagruti.com
editor@jainjagruti.com

માનદ્ તંત્રી : **શ્રી ચંદ્રકાંત એફ. શાહ**

કંબિનેટ કમિટી ૨૦૧૮-૨૦૧૯

- ચેરમેન : શ્રી સંજય બી. શાહ
તા.ભૂ.પૂ.ચેરમેન : શ્રી રમેશભાઈ જે. મોરબિયા
વાઈસ ચેરમેન : શ્રી પ્રફુલ્લ વી. કામદાર
શ્રી પ્રવીણ એ. શાહ
સેક્રેટરી જનરલ : શ્રી કિશોર એસ. શેઠ
સેક્રેટરી : શ્રી જયંતીલાલ કે. છાડવા
શ્રી ઉદય ડી. સંઘવી
શ્રી અનિલ જી. દોશી
શ્રી વિજય એચ. મહેતા
ડેવલપમેન્ટ સેક્રેટરી : શ્રી સુનીલ પી. શાહ
ખબરનચી : શ્રી રાજેશ સી. ગાંધી
શ્રી રાજેશ આર. ભણસાલી
તંત્રી : શ્રી ચંદ્રકાંત એફ. શાહ

જેજેસી-સેન્ટ્રલ બોર્ડ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ-કમિટી

- ચેરમેન / કાયમી ટ્રસ્ટી : શ્રી જિતેન્દ્ર એસ. કોઠારી
તા.ભૂ.પૂ.ચેરમેન/અનુદાન ટ્રસ્ટી : શ્રી કિશોર એન. શાહ
વાઈસ ચેરમેન / ટ્રસ્ટી : શ્રી રમેશ જે. મોરબિયા
વાઈસ ચેરમેન / કાયમી ટ્રસ્ટી : શ્રી સંજય બી. શાહ
સેક્રેટરી / ટ્રસ્ટી : શ્રી પ્રફુલ્લ વી. કામદાર
સેક્રેટરી / ટ્રસ્ટી : શ્રી અમિત ડી. કોઠારી
ખબરનચી / ટ્રસ્ટી : શ્રી હસમુખ કે. દેવિયા

(અનુદાન ટ્રસ્ટી)

શ્રી પ્રવીણ જી. શાહ, શ્રી કમલેશ સી. શાહ

કાયમી ટ્રસ્ટી : શ્રી હર્ષદ જે. ગાંધી

(ટ્રસ્ટીઓ)

- શ્રી અનિલ જી. દોશી : શ્રી શૈલેશ ડી. શાહ
શ્રી કિશોર એસ. શેઠ : શ્રી રાજેશ આર. ભણસાલી
શ્રી રાજેશ સી. ગાંધી : શ્રી ધર્મેશ એસ. જૈન
શ્રી જયંતી કે. છાડવા : શ્રી ચંદ્રકાંત એફ. શાહ

આમંત્રિત

- શ્રી દિનેશ વ્હી. શાહ : શ્રી કીર્તિ કે. શાહ
શ્રી કિરણ એચ. શાહ : શ્રી મુકેશ સી. શાહ
શ્રી રસિક એન. કોઠારી : શ્રી મહેન્દ્ર પી. શાહ
શ્રી ઉદય ડી. સંઘવી : શ્રી રમેશ જી. લાખાણી

પત્રિકામાં પ્રગટ થતા લેખો કે વિચારો લેખકના અંગત છે. તેની સાથે સંસ્થા કે તંત્રી સહમત છે એમ માની લેવું નહીં. કાનૂની કાર્યવાહીનું અધિકાર ક્ષેત્ર મુંબઈ રહેશે.

**Message From The
CHAIRMAN.....**

મારા સ્નેહાળ

જય વિનેન્દ્ર,

‘અરછે દિન આનેવાલે હૈ’ સંકેત
મળે કે ના મળે! પણ લો, દિવાળી

આવી ગઈ! હજી ૨૦૧૮ની દિવાળીનાં સ્મરણો વાગોળીએ છીએ ત્યાં તો ૨૦૧૯ની દિવાળી આવી પણ જશે. દિવસ ઊગે અને ક્યારે ખતમ થઈ જાય એની ખબર ન પડે એવી જ રીતે વરસ ક્યારે વીતી ગયું તે પણ ખબર પડી નહીં. આનું કારણ આપણી લાઈફસ્ટાઈલ ખૂબ જ ઝડપી બની ગઈ છે.

ઉચ્ચ શિક્ષણ સહાય યોજના અંતર્ગત ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૧૯થી નવા ફોર્મ લેવાનું બંધ કરવામાં આવ્યું છે. અત્યાર સુધીમાં ૨૬૭ વિદ્યાર્થીઓને લગભગ રૂપિયા ૫.૫૬ કરોડ જેટલી સહાય અપાઈ ચૂકી છે અને હજી લગભગ ૩૦૦ જેટલા ફોર્મને સહાય આપવાની બાકી છે. ટૂંક સમયમાં આ પ્રક્રિયા પૂરી કરવામાં આવશે. આપણે ત્યાં કોઈ પણ વિદ્યાર્થીને વ્યક્તિગત રીતે ઈન્ટરવ્યૂ લીધા વગર આપણે સહાય કરતા નથી અને ઈન્ટરવ્યૂ લેતી વખતે ખાસ ધ્યાન રાખવામાં આવે છે કે વિદ્યાર્થી-વડીલોનું સન્માન જળવાય. હજી થોડાં ફંડની જરૂરિયાત છે, તો જે કોઈ સભ્યોએ પોતાના સેન્ટરમાં ફાળો લખાવ્યો ન હોય તેવો જરૂરથી લખાવે અને સેન્ટર દ્વારા પહોંચતો કરે. હું આપણા દરેક સભ્યોને વિનંતી કરું છું કે આ અભિયાનમાં ફાળો અચૂક લખાવે.

મુંબઈમાં સેન્ટ્રલબોર્ડ દ્વારા આ વર્ષે એજ્યુકેશનના ઉપસારમાં જે લાડકી ઓર્કેસ્ટ્રા બાળકલાકારો દ્વારા આપણે નિર્માણ કર્યું તેનો Impact ધાર્યા પ્રમાણે વધારે આવેલ છે. દરેક સેન્ટરે એજ્યુકેશનની અપીલ પોતાની

છૂટક મૂલ્ય રૂ.૫/- વાર્ષિક લવાજમ રૂ.૫૦/-

રીતે પ્રોગ્રામ કર્યો હતો. તેવી જ રીતે ગુજરાતના દરેક સેન્ટરો પોતાના પ્રોગ્રામ એજ્યુકેશન માટે કરીને અત્યંત સફળ બનાવશે. સભ્યો ઉપરાંત ગામના શ્રેષ્ઠીઓએ પણ આમાં ખૂબ જ સારો સહકાર આપેલ. અમે તે દરેકનો હૃદયપૂર્વક આભાર માનીએ છીએ. જે વિદ્યાર્થીઓનું ભણતર પૂરું થઈ ગયું છે તેઓનું ડોનેશનરૂપે રિફંડ પણ વ્યવસ્થિત રીતે આવવાનું શરૂ થઈ રહ્યું છે.

વર્ષ ૨૦૧૯નું ઉચ્ચ શિશુ અભિયાન લગભગ પૂર્વ થવાને આરે છે, પણ એટલું ખરું કે કસોટી છતાં આ અભિયાન વ્યવસ્થિત રીતે ચાલી રહ્યું છે અને મુકામ પર પણ પહોંચી જાય છે તે માટે મારે દાતાઓનો તો આભાર માનવાનો છે જ, પણ જે.જે.સી પરિવારના ૬૫,૦૦૦ સભ્યોનો પણ આ સાથે આભાર માનું છું. ઉપરાંત ચાર મહિના બધું ભૂલી જઈને ખડે પગે કામ કરનાર આપણા સેન્ટ્રલ બોર્ડ તથા ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટીની કમિટીના સભ્યોને પણ સલામ કરું છું, જેઓના થકી આ અભિયાન પ્રજ્વલિત રહ્યું છે.

'MAKE IN INDIA' ના કથનને પ્રવેગ આપવા સરકાર કટીબદ્ધ થઈ રહી છે ત્યારે આપણા જૈન એન્ટરપ્રિનરો (Entrepreneur) એ સતર્ક થઈ આનો લાભ લેવા તૈયાર રહેવું જોઈએ. આપણાં સંતાનોને કહો કે તેઓ આપણા રક્તસંસ્કારો પ્રમાણે નોકરીની વાત છોડીને મેન્યુફેક્ચરિંગ/બિઝનેસ કરવા તૈયાર થઈ જાવ. નોકરી કરવાથી ફક્ત આપણું જ ભલું થશે, જ્યારે બિઝનેસ કરવાથી આપણા આખા સમાજનું ભલું થશે તે ન ભૂલવું જોઈએ. આવેલી દરેક

તકને ઝડપી લેવી એ આપણા જીન્સ (Jeans)માં છે. છેલ્લા કેટલાક સમયથી ભણીગણીને નોકરી કરવાનું માનસ Develop થતું હતું તેના પર હવે બ્રેક લગાવવાનો સમય આવી ગયો છે. દીર્ઘદષ્ટિ, અનુભવ, બુદ્ધિચાતુર્ય, કૌશલ્ય, વારસાગત સહાપણ, શિક્ષણ ભળેલું છે તેથી આપણે જરૂરથી બિઝનેસ ક્ષેત્રે ચમત્કાર કરી શકશું. આપણાં સંતાનોને કહો કે તેઓ બિઝનેસ માટે જ નિર્માણ થયેલાં છે. જગતમાં ચહૂદી પછી બીજા નંબરે જૈન લોકો જ બિઝનેસ માઈન્ડ ધરાવે છે તે સાબિત થઈ ગયેલી હકીકત છે. નહિતર ૦.૫ ટકા વસતિ ધરાવતો સમાજ ૫૦% ઉપરાંત બિઝનેસ પર કાબૂ કઈ રીતે ધરાવે? તે કેવી રીતે શક્ય બને? એમ કહેવાય છે ને કે ચંદ્ર પર પ્રથમ પગ મૂકનાર અમેરિકન હતો, પણ પ્રથમ ઈન્ડસ્ટ્રી શરૂ કરનાર 'ગુજરાતી જૈન' જ હશે.

આ વર્ષે અત્યાર સુધીમાં લગભગ ૨૬૭ વિદ્યાર્થીઓને ૫.૫૬ કરોડ કરતાં વધુની સહાય કરી છે. હજી થોડા સ્ટુડન્ટ બાકી છે, જેમને થોડા દિવસમાં સહાય અપાઈ જશે. દરેક સેન્ટરને વિનંતી કે આ એજ્યુકેશન ફંડમાં હજુ સુધી જે સભ્યો તરફથી ફંડ આવવાનું છે તેનો પ્રયત્ન કરી આ અભિયાનને આપણે આ વર્ષ પૂરતું પૂર્ણ કરીએ.

લિ. સંજય બી. શાહ

ચેરમૅન: જે.જે.સી. - સેન્ટ્રલ બોર્ડ

મનોરંજનની અટારીએથી

જે.જે.સી.	તારીખ	કાર્યક્રમ	
● જેજેસી અમૃતનગર	: ૩-૮-૧૯	રંગ કસુંબલ ડાયરો - ડાયરો	◆
● જેજેસી ભાંડુપ - વિઝોલી	: ૨૩-૮-૧૯	લાડકી - ઓર્કેસ્ટ્રા	◇
● જેજેસી બોરીવલી	: ૧૧-૮-૧૯	જાણતા અજાણતા - નાટક	◆
	: ૨૦-૮-૧૯	રંગલો - ઓર્કેસ્ટ્રા -	◆
● જેજેસી ચેમ્બુર	: ૧૨-૮-૧૯	જાણતા અજાણતા - નાટક	◇
	: ૧૯-૮-૧૯	ઓમકાર ડબોઈ તીર્થયાત્રા તથા યાત્રા પ્રવાસ	◇
	: ૨૨-૮-૧૯	મીશન મંગળ - ફિલ્મ	◇
	: ૯-૯-૧૯	એક નવું નાટક	◇
● જેજેસી ગોલ્ડન ગારોકિયા:	૧૨-૬-૧૯	સર્જકલ સ્ટ્રાઈક - નાટક	◇
● જેમ જગડુશા	: ૯-૮-૧૯	લાડકી - ઓર્કેસ્ટ્રા	◇
	: ૧૯-૮-૧૯	ધુમ્મસ - નાટક	◇
● જેજેસી જુહુ	: ૧-૮-૧૯	જાણતા અજાણતા - નાટક	◇
	: ૩-૮-૧૯	છતે પૈસે ઠનઠન ગોપાલ - નાટક	◇
	: ૧૦-૮-૧૯	અપના ટાઈમ આયેગા- નાટક	◇
	: ૧૪-૮-૧૯	સર્જકલ સ્ટ્રાઈક - નાટક	◇
	: ૨૦-૮-૧૯	મીશન મંગલ - ફિલ્મ	◇
	: ૨૨-૮-૧૯	બાટલા હાઉસ - ફિલ્મ	◆
	: ૨૩-૮-૧૯	અગર તુમ ન હોતે - ફિલ્મ	◇
● જેજેસી - મલાડ	: ૨-૮-૧૯	અપના ટાઈમ આયેગા - નાટક	◇
	: ૬-૮-૧૯	ચાસણી - ફિલ્મ	◇
● જેજેસી કાંદિવલી	: ૫/૬-૮-૧૯	જાણતા અજાણતા - નાટક	◇
● જેજેસી મુંબઈ	: ૭-૮-૧૯	જાણતા અજાણતા - નાટક	◇

- જેજેસી નોર્થ ઈસ્ટ : ૫-૮-૧૯ લાડકી - ઓર્કેસ્ટ્રા *
- જેજેસી નોર્થ વેસ્ટ : ૬-૮-૧૯ લાડકી - ઓર્કેસ્ટ્રા *
- જેજેસી નવી મુંબઈ : ૧૮-૮-૧૯ ધુમ્મસ - નાટક ◇
- જેજેસી નવી મુંબઈ : ૫-૮-૧૯ ધુમ્મસ - નાટક ◇
- જેજેસી નવી મુંબઈ : ૨૦-૮-૧૯ લાડકી - ઓર્કેસ્ટ્રા ◇
- પેડર રોડ : ૨૩-૮-૧૯ ધુમ્મસ - નાટક ◇
- જેજેસી સાયન-માટુંગા : ૬-૮-૧૯ મોસમ છલકે - ગુજરાતી ગીતો ◇
- જેજેસી સાયન-માટુંગા : ૧૧-૮-૧૯ અપના ટાઈમ આયેગા - નાટક ◇
- જેજેસી રોયલ જગડુશા : ૭-૮-૧૯ લાડકી - ઓર્કેસ્ટ્રા ◇
- જેજેસી રજવાડી : ૧૬-૮-૧૯ જવાન તુમે સલામ - ઓર્કેસ્ટ્રા ◇
- જેજેસી રજવાડી : ૧૯-૮-૧૯ મિશન મંગલ - ફિલ્મ ◆
- જેજેસી રજવાડી : ૨૨-૮-૧૯ બાટલા હાઉસ - ફિલ્મ ◆
- વાપી : ૩-૮-૧૯ લાડકી - ઓર્કેસ્ટ્રા ◇
- વાપી : ૧૧-૮-૧૯ ચાસણી - ફિલ્મ ◇
- વાપી (લેડીઝ વિંગ) : ૯-૮-૧૯ દસ કા દમ - ગેમ શો *

સંજ્ઞા : જમણ સાથે * જમણ વિના ◇ નાસ્તો ◆

દરેક સેન્ટરના પ્રમુખ તથા સેક્રેટરીને આથી જાણ કરવામાં આવે છે કે દરેક કાર્યક્રમ પત્યા પછી તુરંત જ સર્ક્યુલર તથા ઈ-મેઈલ સેન્ટ્રલ બોર્ડની ઓફિસમાં પહોંચાડવામાં આવશે તો જ ત્યાર પછીના ઈસ્યુમાં છાપવામાં આવશે.

જીવનનો આનંદ

વલ્લભાચાર્યજીએ એક ભક્તને પૂછ્યું, 'જીવનમાં ખરો આનંદ ક્યારે આવે?'

'તમારે ખરો આનંદ લેવો છે કે માત્ર બોલવું છે?'

'મારે ખરો આનંદ જ લેવો છે. એટલા માટે તો તમારી પાસે આવ્યો છું.'

'તો જુઓ, દુનિયા ભલે તમને અનેક રસ્તાઓ બતાવે પણ ખરો આનંદ મેળવવાનો એક જ રસ્તો છે.'

'કયો?'

'પરમાત્માને શરણે થાવ. પૂર્ણ સમર્પણ કરી દો.' 'પૂર્ણ સમર્પણ એટલે?'

'આખું જીવન પરમાત્માનું બની રહે એવા વિચારો, એવા કર્મો કરો એ બધું જ એનું છે એવી ભાવનાઓથી એને સમર્પણ કરો.'

'એ તો જરા મુશ્કેલ છે.' તો સંપૂર્ણ આનંદ પ્રાપ્ત કરવો પણ મુશ્કેલ છે.

(રતુભાઈ શેઠ સંપાદિત 'સંસ્કારી સંતકથાઓ'માંથી સાભાર)

'હું' પણને છોડો

એક સંન્યાસીએ કહ્યું, 'પ્રભુ માટે હું બધું જ છોડીને આવ્યો છું.'

વાત તો સાવ સાચી હતી. સંન્યાસી પાસે પોતાનું કહેવાય તેવું કંઈ જ દેખાતું નથી છતાં ગુરુએ તેને પૂછ્યું, 'તમે બધું જ છોડીને આવ્યા છો?'

'જી હા, હું બધું જ છોડીને આવ્યો છું.'

ગુરુએ કહ્યું, 'તમારે જે છોડવું જોઈએ તે તમે નથી છોડ્યું.'

સંન્યાસીને આશ્ચર્ય થયું.

તેણે પૂછ્યું, 'કેમ એમ કહો છો... મેં શાનો ત્યાગ નથી કર્યો?'

ગુરુએ કહ્યું, 'પ્રભુને સમર્પિત કરવા યોગ્ય વસ્તુ માણસ પાસે 'હું' છે. તે સિવાય કંઈ નથી. 'હું' જ માત્ર પરિગ્રહ છે. એકમાત્ર સંસાર છે જે એને છોડે છે તે અપરિગ્રહી છે. સંન્યાસી છે.

સંન્યાસીના મનમાં વાત ઊતરી ગઈ.

(રતુભાઈ શેઠ સંપાદિત 'સંસ્કારી સંતકથાઓ'માંથી સાભાર)

જૈન જાગૃતિ સેન્ટર તથા જૈન જાગૃતિ સેન્ટર-સેન્ટ્રલ બોર્ડ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટના દ્વારા નીચેનાં પદાધિકારી તથા સર્વે સેન્ટરોના સેન્ટ્રલ બોર્ડના જન્મદિવસ નિમિત્તે ચેરમેન હાર્દિક શુભેચ્છા પાઠવે છે

OCTOBER CHARTER DATE

Sr. No.	Name Of Centre	Charter Date	President	Mobile No	Secretary	Mobile No.
1	Badnawar	04-10-2015	Ashok Sanghvi	9981977001	Arun Sundecha	9424075822
2	Una	08-10-2000	Ravindra Doshi	9825597927	Mahendra Shah	9426850992
3	Ladies Wing Dhoraji	08-10-2017	Viral Parekh	9429168095	Jemi Shah	9662287406
4	Ladies Wing Wankaner	08-10-2017	Geeta Belani	9409411429	Jayshree Solani	9409405715
5	Dhoraji	10-10-2010	Lalit Vora	9913975566	Tejas Mehta	9879278387
6	Udhna	13-10-2013	Jayantilal Kukra	9825135744	Rakesh Dangi	9427106327
7	Dhrangadhra	22-10-2000	Vastupal Gandhi	9427376698	Sanjeev Champaneri	9427373299
8	Pink Pant Nagar	25-10-1988	Ashok Thosani	9821039185	Deepesh Mehta	9819333748

જીવવાનો લોભ

તાજેતરમાં એક નાનકડી વાર્તા વાંચવા મળી જેમાં માત્ર જીવવાનો લોભ નથી પણ સ્ત્રી સ્વભાવની લોલુપતા દર્શાવાઈ છે.

૬૦ વર્ષની એક પ્રૌઠાને હાર્ટ એટેક આવ્યો. તરત તેને હોસ્પિટલમાં લઈ જવામાં આવી. ઓપરેશન ટેબલ પર તેની આંખે અંધારા છવાઈ ગયા એક નાનકડી જ્યોત ચમકી અને ભગવાનના દર્શન થયા. ધીરેધીરે ભગવાને ચમરાજનું રૂપ લીધું અને તેનાથી પુછાઈ ગયું: ‘શું મારો સમય પૂરો થઈ ગયો છે?’

‘ના, ના, હજી ૧૫ વર્ષ બાકી છે.’ તેને જવાબ મળ્યો.

હોસ્પિટલમાંથી ઘેર આવ્યા પછી પણ એ શબ્દો તેના ધૂમતા રહ્યાં. ‘હજી ૧૫ વર્ષ બાકી છે’ ૧૫ વર્ષ? ૧૫ વર્ષ? તે ખુશખુશાલ બની ગઈ. દોડીને પ્લાસ્ટિક સર્જન પાસે પહોંચી ગઈ. એક સુંદર અભિનેત્રીના ફોટા પ્રમાણે તેણે પોતાનું નાક વધુ નમણું બનાવ્યું. ગાલ કુલાવ્યા, હોઠોને સરસ વળાંક આપ્યો. વાળનો રંગ બદલી આકર્ષક હેરસ્ટાઈલ કરી સ્તનપ્રદેશમાં પણ ઈમ્પ્લન્ટ મુકાવી દીધો. આગળ આવેલા પેટને પણ અંદર દબાવી દીધું (સર્જનની મદદથી) આ બધું કરવામાં ઘણા દિવસો ગયા પણ તેણે મનમાં ઠાની લીધું હતું કે મળેલા વર્ષાનો તે પૂરેપૂરો લાભ લેશે. અપ્સરા જેવી તેની કાંતિ ચમકશે અને કોઈ રાજકુમાર તેના પ્રેમમાં પડશે. બસ પછી તો રાજરાણીના લગ્ન થયા અને ખાધુપીધું ને રાજ દીધું. જેવી તેના જીવનની કહાણી બની જશે.

પોતાના સ્વપ્નાને સાકાર કરવા તે કારમાં ધૂમતી રહી અને રાજકુમારને શોધતી રહી પણ અચાનક એક દિવસે તેની કાર કોઈ લોરીની અડકેટમાં આવી ગઈ અને તેનું નિધન થયું.

પ્રભુ પાસે પહોંચતા જ તેણે પ્રશ્ન કર્યો: ક્યાં ગયા મારા ૧૫ વર્ષ? મને કેમ બચાવી નહીં?

પ્રભુએ શાંતિથી જવાબ આપ્યો: ‘હું તને ઓળખી જ ના શક્યો!’

લોભ અને લાલચમાં વ્યક્તિ જ્યારે ભાન ભૂલે છે ત્યારે ભગવાન પણ તેને બચાવી શકતો નથી.

આવી જ બીજી એક વાર્તા યાદ આવે છે ચમરાજાને ખુશ કરીને એક સ્ત્રીએ તેની પાસેથી વચન લીધેલું. ‘મારા દીકરાના દીકરાને ત્યાં બાળક આવે અને તેને હું સોનાના પારણામાં મુલતો જોઈશ ત્યારે તું મને લઈ જશે.’

ખરેખર, જીવનનો લોભ શા માટે? સુખસંપત્તિ મળે ત્યારે આનંદ થાય, પણ તેની લાલચમાં વધુ ને વધુ માગણી કરતા રહીએ તેની પાછળ દોડતા રહીએ તો તેનો અંત કેવો આવે? શેરડી ગળી છે માની ચૂસતા રહીએ ચૂસતા રહીએ તો છેવટે તેના મુનીયા સાથેની માટી જ મોંમાં આવે!

જીવનનો લોભ એટલા માટે છે કે માનવને મરણની બીક લાગે છે. મૃત્યુ પછી શું? તેનું રહસ્ય હજુ ભગવાને પોતાના હાથમાં રાખેલું છે. માનવ અંદાજ બાંધી શકે છે. પણ તેના પર આંધળો વિશ્વાસ મૂકી શકતો નથી. લોભથી દૂર રહીએ એ જ મહત્ત્વનું છે.

- હેમલતા માધવરાવ

STAMP DUTY AMNESTY SCHEME - 2019

GIRISH GALA (B.COM. LL.M.)

LEGAL ADVISOR

Email: girishbgala@gmail.com,

Mob.: 9969540924

The Maharashtra Government has approved the Amnesty Scheme for payment of stamp duty wherein the flat/shop/industrial gala purchases are allowed to pay the Stamp duty on the market value of the Flat/shop/industrial gala at the time of the execution of the Agreement and to waive 90% penalty.

As per the provisions of the Maharashtra Stamp Act, 1958, if the Flat/shop/industrial gala owners have not paid the stamp duty on the market value of the property, the Collector of Stamp is empowered to levy 2% per month and maximum 400% as the penalty on the deficit amount of the stamp duty.

As per the provisions of the Maharashtra Stamp Act, 1958, all the chain of Agreements of a Flat are required to be stamped properly. Further, if an Agreement are not properly stamped, such agreements will not be admitted as evidence in the court of law.

Hence, it is a Golden Opportunity for the Flat/shop/industrial gala owners to clear the deficit amount of Stamp Duty payable on their Agreements and to become qualify for the waiver of the penalty amount.

The Scheme will remain open for a period

of 8 months. i.e. 1/4/2019 to 31/12/2019 and during such period, the application has to be submitted and the payment of deficit amount of stamp duty and minimum penalty shall be paid within 60 days of issuance of the demand notice. Hence, the concerned person shall act immediately to take the benefit of the Scheme.

Highlights of the Stamp Duty Amnesty

- a) Residential property including transfer of tenancy, shop and industrial gala.
- b) Indenture executed prior to 31.3.2018
- c) Conveyances/Deemed conveyance cases pending with the adjudication department.
- d) Agreements lodged for registration with payment of part stamp duty (Section 32A)
- e) Allotment letters issued by MHADA, CIDCO with respect to Flat and immovable property and allotment letters issued by Slum Rehabilitation Authority.
- f) 90% penalty will be waived. Only 10% penalty to be paid on deficit stamp duty.
- g) Time for payment of deficit amount of stamp duty and minimum penalty will by 60 days from the date of issue of demand notice.
- h) Cases pending in the Appeal, Court of law and under auction is entitled for the scheme.

જેજેસી-સેન્ટ્રલ બોર્ડ અને
જૈન જાગૃતિ સેન્ટર-સેન્ટ્રલ બોર્ડ
ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ દ્વારા
આયોજીત

રપમો સમુહલગ્નોત્સવ

વહેલા તે પહેલાના ધોરણે

૨૧ યુગલોને સમુહ લગ્નમાં લેવામાં આવશે.

સમુહ લગ્ન માગશર વદ-૩, રવિવાર તા. ૧૫-૧૨-૨૦૧૯,

સ્થળ : ગોપાલજી હેમરાજ હાઈસ્કૂલ, એમ. જી. કોસ રોડ, બોરીવલી (ઈસ્ટ)માં નક્કી કરવામાં આવેલ છે.

સમુહ લગ્ન માટે

જેજેસી ઑફિસમાં સંપર્ક કરવા નમ્ર વિનંતી.

૨૦૧, માથારુ આર્કેડ, સુભાષ રોડ, વિલે પાર્લે (ઈસ્ટ), મુંબઈ-૪૦૦ ૦૫૭.ટે. નં. ૦૨૨-૬૬૯૫૬૬૯૯
ટેલિફોન: ૦૨૨-૬૬૯૭૩૦૩૮ Email: admin@jainjagruti.com ● Website: www.jainjagruti.com

સમુહ લગ્નના દાતાશ્રીઓ

પ્રેરક દાતા:

શ્રીમતી નીલાબેન પ્રદીપભાઈ સોગઠી પરિવાર
શ્રી વસંતભાઈ એચ. મહેતા પરિવાર (Jiggar Plast India)

ડેકોરેશનના દાતા:

માતુશ્રી મંગળાબેન હર્ષી મોતા પરિવાર હ. ભારતીબેન તરૂણભાઈ મોતા

કરિયાવરના દાતા:

શ્રીમતી મીનાબેન મુકેશભાઈ શાહ

જમણવારના દાતા:

શ્રીમતી રેખાબેન સંજયભાઈ શાહ

સંયુક્ત હિન્દુ પરિવારની સંપત્તિમાં પુત્રીઓનો હિસ્સો કેટલો ?

■ કિશોર એમ. શાહ (સોલિસિટર)

જોઈન્ટ હિન્દુ ફેમિલી (એચયુએફ)માં છોકરીઓને તેના કુટુંબના એચયુએફમાં ૯-૯-૨૦૦૫થી છોકરાઓ જેટલા જ સમાન હક્કો આપેલા છે.

કોઈપણ હિન્દુ ફેમિલી એટલે કે એચયુએફ હોય કે જે મિતાક્ષર લોથી ગવર્ન થતું હોય તે દરેક કુટુંબમાં છોકરી હોય તો તેને ૯-૯-૨૦૦૫ પછી છોકરા જેટલે જ દરેક પ્રોપર્ટીમાં હક્ક લાગે છે તેવું હિન્દુ લો પ્રમાણે ફેરફાર કરવામાં આવ્યો છે. આ ઉપરાંત ૯-૯-૨૦૦૫ પછી કોઈ પણ છોકરીનો જન્મ થાય તો તેને તેના એચયુએફમાં જન્મતાની સાથે જ તે કો-પાર્સેનર થઈ જાય છે અને તેનો એચયુએફથી દરેક પ્રોપર્ટી પર છોકરા જેટલો જ સમાન હક્ક લાગુ પડે છે. તે છોકરીનો જેટલો મિલકતમાં ભાગ હોય છે તેટલો જ તે એચયુએફની લાયાબિલિટી હોય તેમાં પણ ભાગ આપવો પડે છે. હવે પછીના મિતાક્ષર કાયદા પ્રમાણે કોઈપણ ઠેકાણે કો-પાર્સેનર તરીકે ઉલ્લેખ થયો હોય તો તે કો-પાર્સેનરમાં

છોકરા અને છોકરી બંને સમાન ગણવા તેવો કાયદો આવ્યો છે, પરંતુ આમાં એક અપવાદ છે કે તે એચયુએફમાં ૨૦મી ડિસેમ્બર, ૨૦૦૦ પહેલાં એચયુએફની કોઈપણ પ્રોપર્ટીમાં એચયુએફની કોઈ પણ પ્રોપર્ટીમાં એચયુએફના કર્તાએ કોઈપણ જાતનો ફેરફાર કર્યો હોય તો તે કાયદેસર ગણાશે.

૯-૯-૨૦૦૫ પછી જે છોકરીનો એચયુએફની પ્રોપર્ટીમાં કાયદેસરનો હક્ક થઈ જાય છે તેની સેપરેટ સેલ્ફ એકવાયર સ્ત્રીધન તરીકે ગણાય છે અને એચયુએફના પોતાના શરંમાં તે ધારે તે પ્રમાણે ફેરફાર કરી શકે છે. આવા સંજોગોમાં જે એચયુએફમાં છોકરીઓનો પણ ભાગ હોય અને તે એચયુએફનું પાર્ટિશન થાય તો તે સંજોગોમાં છોકરીને છોકરા જેટલો જ ભાગ મળે છે. આવા સંજોગોમાં કોઈ પણ સ્ત્રી હોય અને તેનો પતિ ગુજરી જાય અને તે બંને એચયુએફના મેમ્બર હોય તોપણ તે સ્ત્રી એચયુએફના કો-પાર્સેનર તરીકે ચાલુ રહે છે.

એક દિવસ ત્રણ મિત્રો સ્વામી વિવેકાનંદ પાસે એમનો ઉપદેશ સાંભળવા આવ્યા. આ ત્રણ મિત્રોમાંનો એક મિત્ર પંજાબનો હતો.

પ્રેરક પ્રસંગપુષ્પ

માંડ્યું. આમ, સ્વામી વિવેકાનંદે એક કલાક આપ્યો.

સ્વામી વિવેકાનંદને ખબર હતી કે પંજાબમાં ભયંકર દુષ્કાળ વર્ષ ચાલી રહ્યું છે અને પંજાબ રાજ્યમાં લોકો અનાજની સખત અછત અનુભવી રહ્યા છે. આથી સ્વામી વિવેકાનંદે પંજાબના પેલા મિત્રને પૂછ્યું: ‘પંજાબના દુષ્કાળ અંગે મને થોડી માહિતી આપો.’ પેલા મિત્રે દુષ્કાળ અંગે સ્વામી વિવેકાનંદને કેટલીક વિશેષ માહિતી આપી.

એણે પોતાનું બોલવાનું પૂરું કર્યું એટલે સ્વામી વિવેકાનંદે ખૂબ લંબાણથી દુષ્કાળગ્રસ્ત લોકોને કેવી રીતે રાહતો મળવી જોઈએ અને એ રાહતકાર્યોમાં સમાજસેવકો કઈ રીતે ફાળો આપે એ સમજાવવા

ધર્મોપદેશ તો કર્યો જ કર્યો નહીં. જ્યારે ત્રણ મિત્રોને જવાનો સમય થયો ત્યારે તે ઊભા થયા ત્યારે એક મિત્રે સ્વામી વિવેકાનંદને કહ્યું:- ‘‘સ્વામી વિવેકાનંદજી, અમે તો આપની પાસે ધર્મ વિષેનો ઉપદેશ સાંભળવા આવ્યા હતા, પણ આપે તો ધર્મના બદલે સાધારણ બાબતો વિષે જ વિશેષ વાતો કરી!’’

સ્વામી વિવેકાનંદજીએ કહ્યું: ‘‘મારો અથવા આપણા બધાનો ધર્મ તો એ છે કે, જ્યાં સુધી આપણા દેશનું એક કૂતરું પણ ભૂખ્યું રહે ત્યાં સુધી ચિંતા કરવી, એને ખવડાવવું અને એની સંભાળ લેવી એ જ એક સાચો ધર્મ છે. દેશના ભૂખે મરતા લોકોની સેવા કરવી એના જેવો અન્ય કોઈ મોટો ધર્મ હોઈ શકે નહીં.’’

માન-સન્માન અને... અપમાન!!!

■ જાદવજી કાનજી વોરા

માન એટલે આબરૂ, પ્રતિષ્ઠા, સદ્ભાવ, આદર કે સત્કાર. સન્માન એટલે જાહેરમાં વખાણ કરવા કે સન્માનપાત્ર કે ખિતાબ વગેરે આપી ગૌરવ પ્રદાન કરવું. જ્યારે અપમાન એટલે કોઈનો અનાદર, તિરસ્કાર, અપજશ, બદનામી કે અપકીર્તિ કરવી. હકીકતમાં માન-સન્માન અને અપમાન એ એક સિક્કાની બે બાજુ જેવા છે. જો તમે કોઈને માન આપો છો તો તમને પણ એમના તરફથી માન મળે છે, પરંતુ જો તમે કોઈનું અપમાન કરો છો તો બદલામાં તમને પણ વહેલો કે મોડો અપમાનનો અનુભવ કરવો જ પડતો હોય છે. આ તો “જેવું વાવો તેવું લણો” જેવી સીધી, સાદી અને સરળ વાત છે. **Whatever you want, give it first, you will definitely get it back. It's that simple, give and take.** જે આપશો એ જ પાછું મળશે, પછી તે માન હોય, સન્માન હોય કે પછી અપમાન હોય! ફક્ત પ્રેમ નહીં પણ. માન-સન્માન અને ઈજ્જત હોવા જોઈએ. પડદા પર બહુ જ ચાલેલી “ઇંગ્લિશ વિંગલીશ” ફિલ્મમાં શ્રીદેવીએ કહ્યું હતું કે, “સિફ પ્યાર નહીં, સન્માન-ઈજ્જત ભી હોની ચાહીએ”.

આપણા વ્યવહારોમાં માત્ર પ્રેમ હોવો પૂરતું નથી, પ્રેમની સાથે સાથે માન અને સન્માનનો ભાવ પણ હોવો જ જોઈએ. કોઈને પણ વાત વાતમાં ઉતારી પાડવું કદાચ સહેલું છે, પરંતુ સામેની વ્યક્તિનું માન જાળવીને તેને યોગ્ય ઈજ્જત આપવાથી અરસપરસ આપણું પણ માન-સન્માન અને ઈજ્જત વધે છે એનો આપણને સહુને કદાચ ક્યારેક ને ક્યારેક અનુભવ થતો જ હોય છે.

આપણે કોઈને માન આપીએ એમાં આપણે કંઈ જ ગુમાવતા નથી હોતા, પણ હકીકતમાં તો બધું મેળવતા હોઈએ છીએ. સામેની વ્યક્તિને માન આપીને કોઈ ખાસ પ્રયાસ કર્યા વગર જ. આપણે કેટલાય માણસોની ભલમનસાઈ કે શુભેચ્છાઓ અને ભલી લાગણીઓ મેળવતા હોઈએ છીએ.

સામા માણસને માન આપવાથી આપણી પોતાની એક સારા સંજ્જન તરીકેની છાપ ઊભી થતી હોય છે, જે ભવિષ્યમાં ક્યારેક આપણા માટે ઘણી બધી લાભકર્તા પૂરવાર થઈ શકે છે. ધ્યાનમાં રાખજો કે, માન જોઈતું હોય તો માન આપો.

એક નગરમાં એક માણસ પાસે એવી વિદ્યા હતી કે તે અમુક શબ્દો બોલે કે તરત જ તે અદૃશ્ય થઈ જાય. એ બધાને જોઈ શકે પણ એને કોઈ જ જોઈ શકે નહીં. એ ગામના રાજાને થયું કે આવી વિદ્યા તો મારી પાસે હોવી જ જોઈએ. જો આ વિદ્યા હું હાંસલ કરી લઉં તો આખા નગરમાં હું અદૃશ્યરૂપે ફરીને જાણી શકું કે મારા નગરના લોકો મારા વિશે અને મારા નગરની વ્યવસ્થા માટે શું વિચારે છે. પોતાના પ્રધાનને કહીને રાજા એ માણસને પોતાની પાસે બોલાવીને બાજુમાં બેસાડે છે. એ માણસને આ અદૃશ્ય થવાની વિદ્યા શીખવાડવા માટે કહે છે. એ માણસ રાજાને આ વિદ્યા શીખવાડવાની કોશિશ કરે છે, પણ કોણ જાણે કેમ રાજાના મગજમાં આ વિદ્યા બેસતી નથી. માણસ ઘણી કોશિશ કરે છે, પરંતુ રાજા શીખી શકતો નથી. રાજાને નવાઈ લાગે છે કે આવા સહેલા શબ્દો પણ એને કેમ યાદ રહેતા નહીં હોય. ત્યારે કોઈકે રાજાને સલાહ આપી કે “રાજા તમને જો આ વિદ્યા શીખવી હોય તો તમે આ માણસને ઊંચા સ્થાને બેસાડો અને તમે નીચે બેસો, ગુરુનું સ્થાન હંમેશાં શિષ્ય કરતાં ઊંચું હોવું જોઈએ.” ચમત્કાર થાય છે કે જેવો એ માણસને ઊંચા સ્થાને બેસાડીને રાજા નીચે બેસે છે કે તરત જ તેને આ વિદ્યાના શબ્દો યાદ રહી જાય છે અને રાજા આ વિદ્યા શીખી લે છે. ગુરુનું જો યોગ્ય માન-સન્માન જાળવવામાં આવે તો શિષ્ય અવશ્ય ગુરુ પાસેથી જ્ઞાન ગ્રહણ કરી શકવા સમર્થ બની શકે છે.

પ્રત્યેક મનુષ્યમાં માન અને સન્માન મેળવવાની એક વૃત્તિ છૂપાયેલી જ હોય છે, જેથી તેને જે માન આપે તેના પ્રત્યે સ્વભાવિકપણે તે આકર્ષાય છે અને તેના માટે એના

દિલમાં પ્રેમની લાગણી ઉદ્ભવતી હોય છે. આપણે જ્યારે કોઈક ક્ષેત્રે સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરીએ તો એનો અર્થ એ નથી થતો કે આપણને હવેથી માન મેળવવાનો પરવાનો મળી ગયો. માન કે સન્માન એ કોઈ માગવાની કે મેળવવાની ચીજ નથી.

એક તેજસ્વી યુવાને વિદેશમાં રહીને પોતાના ક્ષેત્રમાં ઝળહળતી સફળતા મેળવી હતી અને તે જ્યારે સ્વદેશ પાછો ફરશે ત્યારે સમાજના જ્ઞાતિજનો તરફથી તેનું ભવ્ય સ્વાગત-સન્માન કરવામાં આવશે એવી તે અપેક્ષા રાખતો હતો, પણ બન્યું એવું કે એ સ્વદેશ પાછો ફર્યો ત્યારે સમાજમાં તેની સિદ્ધિની ખાસ કોઈ નોંધ લેવામાં ન આવી. આથી તે બહુ જ દુઃખી દુઃખી રહેવા લાગ્યો. તપાસ કરતાં એને ખ્યાલ આવ્યો કે એ માટે બીજો કોઈ જ જવાબદાર ન હતો, પણ તેનો પોતાનો અતડો અને અભિમાની સ્વભાવ જ જવાબદાર હતો. પોતાની સફળતા માટે ક્યારેય પણ સમાજે આપેલા યોગદાનની તેણે કદર કે પ્રશંસા કરી નહોતી.

માણસ એ એક સામાજિક પ્રાણી છે. **A man is a men plus circumstances around him.** માણસનું વ્યક્તિત્વ એ તેની આસપાસના સંજોગો અને પરિસ્થિતિઓ વડે જ ઘડાતું હોય છે. કોઈ પણ માણસનું ભવિષ્ય એ એકલો જ ઘડી શકતો હોતો નથી. એ ક્યારેય પણ ભૂલાય નહીં કે સમાજના અન્ય કેટલાય લોકોએ ભૂતકાળમાં આપેલા ભોગ અને સમર્પણ થકી જ આજે કેટલાય યુવાઓના ભવિષ્યનું ઘડતર થતું હોય છે. કોઈ પણ માણસ બીજાઓના સાથ અને સહકાર થકી જ આગળ આવતો હોય છે.

હકીકતમાં જીવનમાં ક્યારેય પણ પોતાની જાત માટે વધારે પડતી અપેક્ષાઓ સેવીને આપણે બહુ જ મહાન છીએ એવો કોઈ ગર્વ રાખવાનું કોઈ જ કારણ નથી. સમાજમાં દરેક વ્યક્તિનું એક આગવું પોતાનું ચોક્કસ સ્થાન હોય છે. વિરાટ વિશ્વમાં આપણી સિદ્ધિઓ આપણા માટે ક્યારેક ભવ્ય હોય એવું બની શકે ખરું, પણ આ તો બહુરત્ના વસુંધરા. કોઈ પણ રેકોર્ડસ આખરે તો તૂટવા માટે જ સર્જતા હોય છે. કેટલાક માણસોને હંમેશાં સ્પર્ધાઓ બહુ જ ગમતી હોય છે કારણ કે એનાથી તે યેનકેન પ્રકારે જીતી જઈને પોતાનું મહત્ત્વ અન્યો કરતા વધારે છે એવું પુરવાર કરવા ઈચ્છતા

હોય છે. આવા માણસો સતત આવા 'પ્રવીંગ મોડ'માં જ જીવતા હોય છે. જોકે આવા પ્રકારની વૃત્તિ યોગ્ય નથી. દરેકને એના યથાયોગ્ય સમયે ઉચિત માન-સન્માન મળી જ રહેતા હોય છે. આવા મનુષ્યો કેટલીક વખત બહારથી ના ના કરતા રહીને અન્ય વ્યક્તિઓ પાસેથી કાલાવાલા કરાવતા હોય છે કે સામા માણસને પ્રસન્ન કરવા માટે એ કહે એમ કરતા હોય છે. ઇતિહાસ સાક્ષી પૂરે છે કે જે માણસો માન કે સન્માનની અપેક્ષા રાખ્યા વગર નિરપેક્ષ ભાવે પોતાના શુભ કાર્યોમાં લાગ્યા પડ્યા હોય તેમના યોગદાનની કદર ઉચિત સમયે સમાજ કરતો જ હોય છે અને તેમના સેવાકાર્યોને સ્વીકૃતિ મળતી જ હોય છે.

સમાજમાં નિરપેક્ષ ભાવે થઈ રહેલા કાર્યોમાં "મા"ની ભૂમિકાની અવશ્ય નોંધ લેવા જેવી છે. મા એ મા જ હોય છે! મા ને કેવા સંતાન પસંદ હોય તો એનો જવાબ છે કે મા ની કોઈ અપેક્ષા નથી હોતી, મા પોતાના સંતાને એ જેવા હોય એવા એમનામાં જે પણ ગુણો કે અવગુણો હોય, મા પોતાના સંતાનોને સમગ્રતયા-સંપૂર્ણપણે ચાહે છે. તેની કોઈપણ જાતની માગણી કે અપેક્ષા નથી હોતી. મા તેના સંતાનો માટે ગમગીની વખતે આશ્વાસન હોય છે. નિરાશાની પળોમાં આશા હોય છે અને નબળાઈ વખતે એ એમની તાકાત હોય છે. મા પ્રેમ, દયા, કરુણા અને ક્ષમાનો શ્રોત હોય છે. માને માન આપો કે તેનું અપમાન કરો. એ ક્યારેય પણ પોતાના સંતાનોનું બૂરું ઈચ્છી કે કલ્પી સુધ્ધાં શકતી નથી. એ ક્યારેક કદાચ સહન ન થાય તો સંતાનોને વટી લેશે કે એકાદ ખૂણામાં જઈને આંસુ સારી લેશે, પણ તેના હૃદયમાં પોતાના સંતાનો માટે ક્યારેય પણ બૂરી કે અમંગળ લાગણીઓ તો નહીં જ હોય. માતા-પિતાનું સ્થાન અને તેમનું પ્રદાન અનેરું હોય છે. આપણે સહુએ તેમનું યથાયોગ્ય માન-સન્માન જાળવવું જ જોઈએ. ગમે તેટલી સમૃદ્ધિની છોળો ઉછળતી હોય કે સોનાનો વરસાદ વરસતો હોય, એનો આપણા માટે કોઈ જ અર્થ નથી. આવા માણસોના ઘેર કોઈ જતું નથી હોતું.

ચાલો, આપણે સહુને નિરપેક્ષ ભાવે સાચા દિલથી માન આપીએ અને સહુના હૃદયમાં અનેરું સ્થાન પ્રાપ્ત કરી સહુનું બહુમાન મેળવીએ.

-સર્જનહારમાંથી

संसार में रहते हुये मनुष्य अपने दुःख को कम करने, या समाप्त करने की सोचते है। किन्तु कडवा

सोच को सही बनावो महापुरुषो की वाणी से

■ अनोखीलाल धोका (जैन) जेजेसी-अंकलेश्वर

सत्य यह है, कि हम अपने सुख को कम करना नहीं चाहते है, सुख को बढ़ाना चाहते है, सुख बढ़ाना है, तो सुख बढ़ानेवाली हमारी सामग्री दुःखजन्य है। सुख तो पुण्य का उदय होगा जब बढ़ेगा किन्तु उसके पहले सुख बढ़ानेवाली सामग्री, हमारा दुःख अवश्य बढ़ा देगी। ज्ञानी कहते है - अगर हमने सुख को कम करने का सोचा, तो दुःख अपने आप कम हो जायेगे, हमें अपनी सोच को बदलना होगा, और सही दिशा में पुरुषार्थ करने होंगे, सोच बदलेकी तो, समझ में बदलाव आयेगा।

प्रायः हम मन की सुनते है, मन के विचार दुःख को बढ़ानेवाले है। हमें आत्मा की सुनना है, आत्मा सुखदायिनी है, संसार में रहकर व्यक्ति, विचारों में डूबा रहता है, और विचार हकारात्मक एवं नकारात्मक दोनों हो सकते है, जैसा विचार करेंगे वेसी सोच बनेगी। जीवन में मात्र विचार करने से दुःख कम नहीं होते, और सुखों में वृद्धि नहीं होती, इस तरह हमारे सारे प्रयास निष्फल होते है। दुःख को हटाकर सुख प्राप्त करने का माध्यम तप, धर्म आराधना, कर्म निर्जरा, आदि करे। अगर इन माध्यमों से हम दूर रहे तो, हमें सुख प्राप्त नहीं होगा। इन माध्यमों के विषय में नही सोचा, अशुभ कर्मों को दूर करने का कार्य नहीं किया, कर्म

निर्जरा के बारे में नहीं सोचा, और अगर संसार के सुख के बारे में ही सोच कर, उस मार्ग पर

आगे बढे तो, इस तरह से दुःख दूर करने के रास्ते से, नये कर्म और बढ जायेंगे। जो सुख देने वाले नहीं है, और इन नये कर्मों से दुःखों में वृद्धि होगी, ऐसा करने से हमारा अधिक नुकसान होगा।

हमने जीवन में सिर्फ यही चाहा है, कि हमारा दुःख कम हो जाय, किन्तु इसके लिये हमने रास्ता सही नही पकडा। हम दुःख कम करने के लिये मन्दिर जाते है, देवी देवताओं की मन्त्रत रखते है, ज्योतिष के पास जाते है, जन्माक्षर दिखाते है, या वास्तु शास्त्र की ओर बढते है, किन्तु ये सारे प्रयास कर्माधीन है, हमें कर्म क्षय करने का प्रयास करना पडेगा और जब अशुभ कर्म क्षय होंगे, तो अपने आप दुःख के बादल हट जायेंगे, और हमें सुख का अनुभव होने लगेगा। आगे चलके दुःख सुख में बदल जायेगा, हमें हमारी सोच को सच्चे अर्थों में बदलना होगा, सही दिशा में प्रयास करना होंगे, तपस्या एवं धर्म आराधना करनी होंगी, पुराने कर्म क्षय करने होंगे, नये कर्मों का उपार्जन कम करना होगा, तभी जीवन में हम सुख का अनुभव कर सकेंगे।

एक दुकानदार कभी भी, ग्राहक पर गुस्सा नहीं करता है, अगर उसे दुकान में ग्राहक से कडवा अनुभव हुआ, तो भी वह कभी ग्राहक पर क्रोधित

नहीं होता, और इस गुस्से को दुकानदार अपने घर आकर उतरता है, क्योंकि वह ग्राहक चला जायेगा, उससे वह व्यापार नहीं करेगा, इस तरह व्यापार में हानि, कोई भी बर्दास्त नहीं करेगा, यह सोच कर व्यक्ति वहाँ मौन हो जाता है।

एक दुकानदार बहुत क्रोधी था, उसे बहुत गुस्सा आता था। ग्राहक उसकी दुकान पर नहीं टिकते थे। ग्राहक भाव ताल करने के बाद, अगर माल नहीं लेता तो, वह उस ग्राहक पर बहुत नाराज हो जाता था, मारने दौड़ता था, एकबार उस दुकान दार के यहा एक ग्राहक आया, उसने कई वस्तुयें देखी, भाव ताल किया, और माल लिये बिना, दुकान से खाना हो गया। दुकानदार बहुत क्रोधीत हुआ, उसका गुस्सा **“सातवें आसमान” पर था, “आव देखा न ताव”** उसने वापस जाते हुये, ग्राहक के पिछे लोहे की पंसेरी फेकी, संयोग से ग्राहक को पंसेरी लगी नहीं, क्योंकि वह थोडा दूर जा चूका था, पंसेरी उसके पिछे पडी, आस-पास के दुकानवाले सब इकट्ठे हो गये, ग्राहक को कहने लगे - यह दुकानदार बहुत गुस्सेवाला है, तुम्हारे पर पंसेरी फैंकी लग जाती तो!

अभी भीड के लोग, ग्राहक को सलाह देने लगे। इस दुकानदार ने तेरा अपमान किया है, तू वापस जा, और इसकी अच्छी पिटाई कर दें, हम तेरे साथ है, उस ग्राहक के होंट बन्द थे, और कान खुले थे। वहाँ सलाह देनेवाले ही, उस दुकानदार से झगड पडे, कहा जाता है **“तमाशे को बुलावा**

नहीं होता” वहाँ अच्छी भीड इकट्ठी हो गयी थी। ग्राहक लोगों की बात चुपचाप सुन रहा था, बहुत देर के बाद जब मामला शान्त हुआ, तब वह कहने लगा, तुम लोग क्यों परेशान होते हो? मुझे दुकानदार से कोई परेशानी नहीं है। मुझे तो पारस पत्थ समझकर, दुकानदार ने लोहे की पंसेरी मुझ पर फेंकी, किन्तु अफसोस पंसेरी मुझे लगी नहीं। ग्राहक की सोच ने वहाँ एकत्रित व्यक्तियों को शान्त कर दिया।

बस हमें भी अपनी सोच को सही रखना है, उसे सही दिशा में बदलना है। यहाँ हर व्यक्ति नहीं बदल सकता, हम अपनी सोच सकारात्मक बनायें, अपना जीवन अपने आप बदल जायेगा, लेकिन हम उल्टा पकड लेते हबै, दुःख का रोना रोते है, लोगों को अपना दुःख जताने से, दुःख कम नहीं होगा। साथ ही हम धर्म स्थान में भी क्रोध को वश में नहीं रख सकते, हम अपने व्यवसाय के क्षेत्र में, क्रोध से बने वहाँ तक दूर रहते है, लेकिन धर्मस्थान में, हमारे क्रोध का पारा चड जाता है, ज्ञानी कहते है - घर, दुकान एवं अन्य जगह पर किये हुये, पापों को धोने के लिये, धर्मस्थान का सहारा लेकर, कर्मनिर्जरा को लक्ष में रखकर, आराधना करते है। किन्तु अपनी खराब सोच के कारण, धर्मस्थान पर, कर्मबन्ध का कार्य किया तो, उन कर्मों से मुक्ति पाने के लिये, हम कहाँ जायेंगे। धर्मस्थान कर्म निर्जरा की जगह है, किन्तु वहाँ जाकर भी, हम हमारी गलत सोच के कारण, कर्मों का बन्ध कर लते है।

જૈન જાગૃતિ સેન્ટર સેન્ટ્રલ બોર્ડ
જૈન જાગૃતિ સેન્ટર સેન્ટ્રલ બોર્ડ ચેરિટેબલ ટ્રસ્ટ
ના પદાધિકારીઓ વતી

સર્વે જૈન ભાઈ બહેનો તથા આરાધક
તપસ્વીઓને અંતઃકરણ પૂર્વક
મિચ્છામી દુક્કડમ્

Sanjay B. Shah
Chairman

JJC CENTRAL BOARD OFFICE BEARER
Sanjay B. Shah - Chairman

Ramesh J. Morbia	P. Chairman	Anil G. Doshi	Secretary
Praful V. Kamdar	Vice Chairman	Vijay H. Mehta	Secretary
Pravin A. Shah	Vice Chairman	Sunil P. Shah	Devp. Secretary
Kishor S. Sheth	Secretary General	Rajesh C. Gandhi	Treasurer
Jayanti K. Chhadva	Secretary	Rajesh R. Bhansali	Treasurer
Uday D. Sanghvi	Secretary	Chandrakant F. Shah	Editor

JAIN JAGRUTI CENTRE CENTRAL BOARD CHARITABLE TRUST

Jitendra S. Kothari - Chairman

Jitendra S. Kothari
Chairman

Kishor N. Shah	I.P. Chairman	Shailesh D. Shah	Trustee
Ramesh J. Morabia	Vice Chairman	Rajesh R. Bhansali	Trustee
Sanjay B. Shah	Vice Chairman	Dharmesh S. Jain	Trustee
Praful V. Kamdar	Secretary	Chandrakant F. Shah	Trustee
Amit D. Kothari	Secretary	Uday D. Sanghvi	Invitee
Hasmukh K. Dedhia	Treasurer	Rasik N. Kothari	Invitee
Pravin G. Shah	Donor Trustee	Dinesh V. Shah	Invitee
Kalesh C. Shah	Donor Trustee	Kiran H. Shah	Invitee
Harshad J. Gandhi	Permanent Trustee	kirti K. Shah	Invitee
Anil G. Doshi	Trustee	Mukesh C. Shah	Invitee
Kishor S. Sheth	Trustee	Mahendra P. Shah	Invitee
Rajesh C. Gandhi	Trustee	Ramesh G. Iakgabu	Invitee
Jayanti K. Chhadva	Trustee		

જેજેસી નોર્થઈસ્ટ દ્વારા સાંગલી તેર

મહારાષ્ટ્ર નાં સાંગલી તથા કોલ્હાપુર જિલ્લા માં મુસળધાર વરસાદ થી પૂરઝ
જીવન જરૂરીયાત વસ્તુઓ ની કીટો તૈયાર કરી જેજેસી નોર્થઈસ્ટ
જયેન્દ્રભાઈ ભેદા , હિતેશભાઈ ભેદા અને સુરજભાઈ ભાયાણી સાંગલી
માનવ વસ્તી ફક્ત ૭૫૦ પરિવારો ની છે ત્યાં દરેક ઘરની મુલાકાત લઈ ને

આ માનવસેવા માટે દાતા માતુશ્રી મંજુલાબેન જે.મોરબીયા, શ્રી કિશોરભાઈ

આપ સૌ ના કુટુંબીજનોએ સહયોગ આપ્યો હતો અમે

તેમજ કોલ્હાપૂર મા પૂરગ્રસ્ત પરિવારો ને મદદ

પૂરગ્રસ્ત થયેલા લગભગ ૧૦૦૦ જેટલા પિડીત પરિવારો તેમજ કુટુંબીજનો માટે ઈસ્ટ ના સેક્રેટરી શ્રી રમેશભાઈ મોરબીયા ની લીડરશીપ હેઠળ ગલી તેમજ સાંગલી થી ૫૦ કિ.મી.દુર કોલ્હાપૂર નજીક ખિદ્રાપુર ગામ માં જઈ ને ઈ ને દરેક ઘર દીઠ જીવન જરૂરીયાત કીટો આપવામા આવી હતી તેની જીવંત તસવીરો..

ભાઈ મહેતા, શ્રી અનિલભાઈ ભાયાણી, ડૉ. અનિલ શાહ, ડૉ. મયંક મહેતા

અમો તેમના અત્યંત આભારી છીએ..

Get A Wide Range of Exclusive Wedding & Designer Sarees Collection!

EVERY SAREE TELLS A STORY

Moti Mahal, M G Road, Opp. Cama Lane, Ghatkopar (W), Mumbai - 400 086. Tel: 2512 8090 | 98200 00636

WE TURN YOUR EVENTS TO MOMENTS

- Car decoration
- Groom & Baraat Safa
- Bridal Doli / Palanquin
- Koli band for baraat
- Dhol & shenai
- Couple special entries
- Trousseau packing
- Lagna geet
- Dj / sangeet sandhya
- Mehendi, Nail art
- Wedding Photography & Cinematography
- Bridal Makeup & Hair styling
- Engagement ring platter
- & many more

॥ अवासर ॥
ALL ABOUT MARRIAGE

Neelkanth Market, M G Road, Ghatkopar (E), Mumbai - 400 077.
Tel: 9821029055/9594049055 | avasar28@yahoo.com

Right Frame for Right Occasion

OPTICAL PALACE

Neelkanth Shopping Center, CAMA LANE CORNER, Ghatkopar (W), Mumbai - 400 086.
Tel: 2512 9516 | opticalpalaceghatkopar@gmail.com

જેના નિમિત્તે તમારામાં નેગેટીવ લાગણી જન્મી હોય તે આત્માની ક્ષમા માંગો અને તેને ક્ષમા આપો

■ પારસમુનિ

ગોંડલ સંપ્રદાયના મહામંત્ર પ્રભાવક પૂ. ગુરુદેવ શ્રી જગદીશમુનિ મ.સા.ના સુશિષ્ય સદ્ગુરુદેવ પૂ. શ્રી પારસમુનિ મ.સાહેબે પર્યુષણ પર્વના સાતમા દિને ‘આર્ટ ઓફ ટોર્કિંગ’ વિષય પર પ્રવચન આપતા જણાવેલ કે જે માણસ બોલવાની કળા જાણે છે, બધા લોકો તેને પસંદ કરે છે. વાણીમાં જ અમૃત છે, વાણીમાં જ વિષ છે. લીમડાના વૃક્ષો ઘટી રહ્યા છે અને વાણીમાં કડવાહટ વધી રહી છે. બીજી તરફ શરીરમાં સુગર વધી રહ્યું છે અને જીભમાં મિઠાશ ઘટી રહી છે. ભાષાએ માનવીના મનની આત્મકથા છે.

પર્યુષણ પર્વના અષ્ટમદિને ‘જીવન કો પ્રસાદ બનાએ, વિષાદ નહીં.’ વિષય પર પ્રવચનમાં ફરમાવેલ કે જીવન પ્રભુનો પ્રસાદ છે, કારણ વગર માનસિક તનાવ ઉભા કરીને વિષાદ ન લાવો. જીવન તો બંસરી છે. દુઃખરૂપી છેદ તો દરેકના જીવનમાં હોય છે. પણ જેમ બંસરી વગાડતા આવડી જાય, તો છેદમાંથી પણ બંસરીના મીઠા સૂર પ્રગટાવી શકાય છે. જીવન જલેબી જેવું છે. આડી-અવળી જીવનની બાજુઓ છે, પણ સ્મિત-પ્રસન્નતાની ચાસણી લગાવી દો તો જીવન મધુર લાગશે.

જીવન એક પરીક્ષા છે. પરીક્ષાની જિંદગી પૂરી થાય પછી જીંદગીની પરીક્ષા શરૂ થાય છે. જીંદગીમાં વિશ્વાસ રાખો, જે લોકો સારા હશે તે સાથે આપશે, દુર્જન હશે તે સબક શીખવાડશે. જીંદગીમાં વિશ્વાસ રાખો. જીવનમાં સ્વયં કોઈથી રીસાય નહીં, અને બીજાને રીસાવાનો અવસર ન આપો. જીંદગી તસ્વીર પણ છે અને તકદીર પણ છે. સારા રંગો મેળવશો તો તસ્વીર સુંદર બની જશે. સારા કર્મ કરશો તો તકદીર સારી બનશે. જીવનમાં ગાય જેવા બનો, સાપ જેવા નહીં, ગાય ઘાસ ખાય છે, પણ બદલામાં દૂધ આપે. સાપ દૂધ પીવે છે, પણ વિષ આપે છે. જે ગાયની જેમ રહે છે તે ગોવિંદની જેમ પૂજાય છે. જે સાપની જેમ રહે છે તે શેતાનની જેમ તિરસ્કાર પામે છે.

આપણે પચ્ચીસો વર્ષથી લડીલડીને અલગ-અલગ થઈ ગયા. બેહિસાબ નુકશાન ઉઠાવ્યું. જો હવે ફક્ત પચ્ચીસ વર્ષ માટે પણ એક થઈ જાય તો વિશ્વમાં ‘જૈન જયતિ શાસનમ્’ થઈ શકે છે. એકતાની દુનિયામાં મહાનતમ તાકાત છે, મુઠ્ઠીભર લોકો પણ એક બની જાય તો આખા વિશ્વમાં છવાઈ શકે છે. સમાજને સંગઠિત રાખવા માટે ઈર્ષ્યા અને અહંકારનો

ત્યાગ કરો, ટાંગ ખેચવાનું બંધ કરો. દૂરાગ્રહ અને સંકુચિત વૃત્તિનો ત્યાગ કરો. સમાજમાં મિટિંગોને વધુ લાંબી ન ખેંચો, કાર્યમાં વિશ્વાસ રાખો, તકરાર ન કરો. જીવનમાં દરેક તોફાનો તમારું નુકશાન કરવા નથી આવતા. અમુક તોફાનો તમારો રસ્તો સાફ કરવા માટે પણ આવતા હોય છે. જીંદગીભર ગમે તેટલું ધન-ધન કરી લો, પણ મર્યા બાદ અવસાન નોંધમાં તો નિધન જ લખવામાં આવશે.

મને અફસોસ થાય છે જ્યારે હું જોવું છું કે આપણા અધિકતર સંતો-સતીઓ આજે ધનિકો પાછળ પાગલ બન્યા છે. વિચારું છું કે શ્રમણ અને શ્રાવકનો સંબંધ પણ ધન પર નિર્ભર થઈ ગયો. એક સમય હતો કે જ્યારે મુનિ ગૃહસ્થમાં શ્રાવકત્વ જોતા હતા. આજે તો ફક્ત ધન જ જોવામાં આવે છે. તેની દૃષ્ટિ ધન પર જ ટકેલી છે.

ભવ આલોચના કરાવતા પૂ. ગુરુદેવે જણાવેલ કે રામમાં તો બધા રામ જોવે, પણ રાવણમાં પણ રામ જોવે તે સાચા રામ હોય.

ક્ષમાપના કોની સાથે કરવાની છે? જેના નિમિત્તે આપણી અંદર નેગેટીવ લાગણીઓ જન્મી હોય, એ વ્યક્તિની ભીતરમાં રહેલા શુદ્ધ આત્માની ક્ષમા માંગવાની છે. સાચા દિલથી જો ક્ષમા કરાય અને અપાય તો આપણા દિલનો બોજ હળવો થતો અનુભવાશે. એટલું જ નહીં, એની પોઝિટિવ અસર સર્વ પ્રથમ આપણને અપસેટ કરનાર વ્યક્તિ સુધી પણ પહોંચશે. અને તેના વર્તનમાં પણ પરિવર્તન આવશે. ક્ષમા એવી ચીજ છે કે જે આપીને અને પામીને હળવા થવાય. રોજ જીવનમાં સવારે ઉઠીને અને સાંજે સૂતા સમયે પ્રાર્થના કરો “જાણતા-અજાણતા મારાથી કોઈના આત્મ ભગવાનને મન-વચન-કાયાથી કોઈ પણ પ્રકારે દુઃખ પહોંચ્યું હોય તો એ સર્વ જીવોની ક્ષમા માંગુ છું. આટલું રોજ બોલો ૧૦૦% તમને અપસેટ કરતી નેગેટીવ ફિલિંગ્સમાંથી છૂટકારો મળશે. કદાચ આપણે કોઈ વ્યક્તિની પાસે જઈને રૂબરૂ માફી ન માંગી શકીએ, પણ ઉપર જણાવેલ ઉપચાર તો સહેલાઈથી થઈ શકે છે. જો તમે દિલથી ક્ષમા માંગશો તો તમારા વાણી, વર્તનમાં ફેરફાર થશે, તમે કોઈને હર્ટ થાય તેવા શબ્દો ક્ષમા માંગ્યા બાદ નહીં બોલો. જીવનમાં કેટલાય અદ્ભૂત પ્રસંગો પણ માત્ર ફોર્માલિટી બનીને રહી જાય છે. સૌ ક્ષમાપના પર્વમાં એક-બેકને મિચ્છા-મિ દુક્કડ આપી હળવા બન્યા.

જીવનની ગીતાજીનો મહત્તમ અધ્યાય

■ પૂર્વી મોદી મલકાણ

જીવનની ગીતાજીમાં એક અધ્યાય એ માન ઉપર પણ છે, પણ આ અધ્યાયને આપણે કેટલું જાણીએ છીએ. કદાચ આપણે માટે આ અધ્યાય હોય તો ઘણું બધો અને બીજા માટે હોય તો કિંશુક. કારણ કે આ શાબ્દિક અને અલિખિત, લિખિત અને અનેક રીતે આલેખાયેલ આ શબ્દ પર ઘણાં બધાં ઉદાહરણો ને પ્રમાણપત્રો મળી આવે છે અથવા આપવામાં આવે છે પણ તેમ છતાં યે આ શબ્દ અને તેનો અર્થ દૃશ્ય-અદૃશ્ય છે. આ ઉદાહરણો અને દૃશ્ય મુજબ માણસ સારો, ભલો, વિવેકી, આનંદી બની શકે તો જ સમાજ તેનો સ્વીકાર કરશે તે વાત ભલીભાંતી જાણતો હોય છે, પણ આ સમસ્ત ગુણો ક્યારેય સદા ટકતાં નથી તેથી માણસ પ્રસંગોપાત પોતાના મૂળ સ્વભાવને પ્રાપ્ત કરી જ લે છે.

મને એક બહુ જૂનો પ્રસંગ યાદ આવે છે. અમારી બાજુમાં એક નવો પરિવાર રહેવા આવ્યો. આ પરિવારમાં ત્રણ વ્યક્તિ હતાં. પાર્વતી મા, શોભનાબેન અને કિરીટભાઈ. કિરીટભાઈના મા-બાપ ગુજરી ગયાં ત્યારે તેમના કોઈ સગાવહાલા કિરીટભાઈને રાખવા તૈયાર થયાં નહીં, તે સમયે તેમના ઘરમાં કામ કરતાં પાર્વતી માએ કિરીટભાઈને સંભાળી લીધેલાં. જ્યાં સુધી શોભનાબેન આવ્યાં ત્યાં સુધી. અમે શોભનાબેનનાં વર્તન વાણીથી બહુ પ્રભાવિત રહેતાં. ખાસ કરીને તેઓ જે રીતે પાર્વતી મા સાથે બોલતા તે જોઈને, પણ જેમ જેમ દિવસો જતાં ગયાં તેમ ભેદ ખૂલતો ગયો અને શોભનાબેનનાં વર્તન-અવર્તનનો પરદો ખસતો ગયો. આ વર્તન-અવર્તનને સમજી શકાય છે કારણ કે વિચારભેદ હોય છે, પણ એક દિવસ એવો આવ્યો કે, શોભનાબેને કિરીટભાઈની ગેરહાજરીમાં પાર્વતી માને ઘડ્ઠા મારીને ઘરમાંથી કાઢી

મૂક્યાં. એ દિવસે પાર્વતી મા અમારે ઘેર કલાકો બેસીને પોતાના એ દીકરાને શોધી રહ્યાં હતાં જેમને તેમણે મોટો કરેલ. એ સમયે મને પાર્વતી માની ખૂબ દયા આવેલી, પણ તેમની એ વિવશતા સમજી શકેલી નહીં. આજે સમજી શકું છું ત્યારે ખ્યાલ આવે છે કે, સંસ્કાર, સમર્પણતા, નિસ્વાર્થતાની એ આવેલી મૂરત એ કીરીટભાઈના જીવનમાં એક ઈશ્વરનું રૂપ જ હતું, પણ એ સનિષ્ઠ સેવકને અંતે પોતાનો પરિવાર અને એ માન પાછું મળ્યું નહીં. અહીં વાત કેવળ પાર્વતી માની જ નથી, સંત એકનાથજીના જીવનમાં યે આવો એક પ્રસંગ બનેલો છે.

સંત એકનાથીને પોતાના ગૃહગોષ્ઠ કાર્યમાં એક સેવકની જરૂર હતી, ત્યારે પ્રભુ પોતે સેવકનું રૂપ લઈને આવ્યાં અને એકનાથજી સાથે રહ્યાં. આ સેવક બનેલાં પ્રભુને ક્યારેક આરામનો સમય મળતો, ક્યારેક ન મળતો. એક દિવસ પોતાને ત્યાં રહેનારા, પોતાનો ગુસ્સો ને પોતાની નારાજગીને ચૂપચાપ સાંભળી લેનાર એ સેવક તો મૂળે પોતાના આરાધ્ય પ્રભુ જ હતાં તેની જાણ એકનાથજીને થઈ ગઈ ત્યારે તેઓએ ખૂબ પશ્ચાતાપ કર્યો. એકનાથજી હોય કે અન્ય કોઈ, આપણી આંખો, મન અને હૃદય સેવકોમાં પ્રભુ રૂપ જોવા માટે કે માન આપવા માટે ટેવાયેલ હોતા નથી, પણ આ પ્રસંગોથી એક કહેવત આવી કે, “ન જાને કિસ સ્વરૂપ મેં નારાયણ મિલ જાયે.” ઉપરોક્ત બંને પ્રસંગો જ્યાં સેવકો પર પૂરા થાય છે, ત્યારે ઈન્ડિયા છોડીને અમેરિકન વિચારશરણી પર પટકાઈ છું.

અમારે ત્યાં નાના-મોટા બધાને માન અપાય છે. આ નાના-મોટામાં કોઈ વર્ગ હોતો નથી. યાદે તે ઉંમરનો હોય કે કામનો હોય. આ દેશમાં કોઈ કામ નાનું-મોટું

નથી, તેથી નાતજાત અને કામના વાડાના બંધનોમાંથી આ દેશ મુક્ત છે. આ કારણે ઘરે ઘાસ કાપવા આવતાં માણસ સાથે ચ એટલી જ સરળતાથી વાત કરવામાં આવે જેટલી સરળતાથી અન્ય લોકો સાથે વાતચીત થાય છે. આ રીતે સરળતાથી વાત કરવી એ પણ માન આપવાનો એક પ્રકાર જ છે.

આ માન શબ્દ મારી દૃષ્ટિએ બહુ વિચિત્ર છે. આ શબ્દ પોતાના જેવા અન્ય ૫ શબ્દોને સાથે લઈ ચાલે છે. (સન્માન, બહુમાન, સ્વમાન, અભિમાન, અહેસાન) માન સન્માન આપવું કે લેવું એ એક હકારાત્મક કાર્યવાહી છે જે મહત્વપૂર્ણ માનવામાં આવે છે. બીજી રીતે કહીએ તો, કોઈ સાથે આદરપૂર્વક અને વિવેકભર્યા વર્તન સાથે મિષ્ટ બોલવું તે ક્રિયાને “માન” સાથે જોડવામાં આવી છે, પોતાની વિવેકપૂર્ણ બુદ્ધિ પર સ્થિર રહી કોઈની પાસેથી કોઈ અપેક્ષા રાખ્યા વગર કે હાથ લાંબો કર્યા વગર પોતાની મર્યાદામાં કાર્ય કરવું તેને “સ્વમાન” સાથે જોડવામાં આવ્યું છે, કરેલા કાર્યની પ્રશંસા જ્યારે આખા સમાજ સામે થાય ત્યારે તે બને છે “બહુમાન”. આ બહુમાન સાથે શાલ અને ફૂલ સાથેનો ગુલદસ્તો જ્યારે જે તે હાથમાં મુકાય છે ત્યારે તે બને છે “સન્માન”. આ સ્વમાન અને બહુમાન સાથે જે સમાજમાં અગાઉ ૪ જણા ઓળખતાં હતાં, તેની જગ્યાએ ૪૦૦ જણાં ઓળખે છે ત્યારે તે આનંદ ફૂલીને ફાળકો થઈ મસ્તક પર બેસે છે, એ સમયે ઘણીવાર માણસ પોતાની વિવેકમર્યાદા ભૂલીને જે ગેરજીભ્મેદારીવાળું વર્તન કરે છે ત્યારે તે બને છે “અભિમાન”. આ અભિમાનથી ગર્વિત થયેલ વ્યક્તિ સામાન્ય રીતે કોઈની મદદ લેતા અચકાય છે, પણ કોઈક સમયે મદદ લેવી એ પડે ત્યારે તેનું નામ આવે છે કે તેણે તેનો અહેસાન લીધો. છે ને માન સાથે જોડાયેલ શબ્દોની આ વિચિત્ર ચાલ!! લો ઉપરોક્ત કહેલાં આ શબ્દોને યાદ કરતાં કરતાં એક ફિલ્મી ગીત પણ યાદ આવી ગયું.

“માન મેરા અહેસાન અરે નાદાન કે મૈને તુજ સે કીયા હૈ ખ્યાર, કે મૈને તુજ સે કીયા હૈ ખ્યાર, મેરી નઝર કી ધૂપ ના ભરતી રૂપ તો તેરા હુસ્ન હોતા બેકાર કે મૈને તુજ સે કીયા હૈ ખ્યાર, કે મૈને તુજ સે કીયા હૈ ખ્યાર.”

આ વિચિત્ર ચાલવાળા તમામ શબ્દો ભલે સામાજિક વેલ્યુ સાથે જોડાયેલ હોય પણ આ તમામ બાબતો એ વ્યક્તિના કર્મ અને વિચારશક્તિ ઉપર આધાર રાખે છે. એક સમય હતો જ્યારે લોકો હૈયાથી હળતા મળતા, આંખમાં આંખ મેળવી પાંખમાં લેતા અને સુખ, દુઃખમાં ભાગીદાર થતાં. લાગણીથી વાતો કરતો, રોકાતો-રોકતો, કહેતો-કહેવા દેતો, જમતો-જમાડતો, બેસતો-બેસાડતો, ગુસ્સો અને બળાપો કાઢતો અને કટાવતો, પરસ્પર માન આપતો અને મેળવતો. આજે એમાનું ઘણું બધું ખોવાઈ ગયું છે અથવા ખોઈ કાઢ્યું છે.

ઘણીવાર એવું લાગે છે કે સંબંધોમાં ઓટ આવી છે. એવું નથી કે આ સંબંધોમાં પ્રેમ નથી. પ્રેમ છે, સ્નેહ છે પણ એ પ્રેમ અમુક સીમા સુધી સીમિત રહી ગયો હોય તેવું લાગે છે. આ સીમા એ ક્યારેક પોતાના સુધી તો ક્યારેક પોતાની આસપાસના વાતાવરણ સુધી જેવા મળે છે. જેને કારણે ઉમળકામાં ઓટ આવી છે. આ ઓટે પહેલું કાર્ય એ કર્યું કે, માણસ કેવળ સ્વકેન્દ્રી બની ગયો, તેથી આજે તે સગાસંબંધીઓને જોઈ હરખાતો નથી, ઘણાં વખતે મળેલાં એ મિત્રને જોઈ તેના ઉરમાંથી આનંદ છલકાતો નથી, પાડોશી સાથેનો વ્યવહાર કેવળ કેમ છો ને કેમ નહીં જેવો સીમાબંધ બની ગયો છે. પ્રસંગ, તહેવારમાં તેની હાજરી કામચલાઉ બની ગઈ. આ બધાથી સામાજિક પ્રોબ્લેમ એ આવ્યો કે પરસ્પર માન-સન્માન આપવાની ભાવના ઓછી થઈ ગઈ અને માણસ સ્વમાં જ ખોવાઈને રહી ગયો. આ સ્વની એકલતા આજે તો સારી લાગે છે, પણ લાંબા ગાળા માટે સારી નથી. તેથી ચાલો આ સ્વમાંથી બહાર નીકળીને આપીએ, મેળવીએ અને મહેકાવીએ.

તમારી ઉણપનો અશ્વુઓ

પુસ્તકોના વાંચન બાદ મને મળેલી કેટલી પ્રેરણા સ્રોત રૂપે ઉદ્ભવતા વિચારો હું વાંચકો સાથે share કરવા માંગુ છું. અને આશા રાખું છું આ વિચારોમાં અંદર ઉતરી અને તમે તમારામાં ક્યારેય કલ્પ્યું ન હોય તેવા અદ્ભુત વ્યક્તિત્વનું નિર્માણ કરી શકશો.

જેની શરૂઆત કરતા પહેલા આપડી પ્રાચીન સંસ્કૃતિની કહેવતથી પ્રારંભ કરીશ.

जब तू आयो जगत मे, सब हसे तू रोय।

ऐसी करनी कर भला, तू हसे जग रोय।।

અર્થાત્: તારા જન્મ સમયે તું રડ્યો હતો. પણ જગત એ હસીને તારા જન્મની ખુશી મનાવી હતી. હવે તું એવું જીવન વ્યતિત કર રકે જેથી તારા મૃત્યુ બાદ તારા ચહેરા પર સ્મિત હોય, અને જગત તારી ઉણપથી રડતું હોય (તમારું સ્મરણ કરતા “તમારી ઉણપના અશ્વુઓ” જગતમાં ઝણઝણી ઉઠે.)

“તમારી ઉણપના અશ્વુઓ” આ અવતરણ જ એક અમૂલ્ય જ્ઞાનરત્ન છે જે વાંચીને હૃદયના તાર દ્રવી ઉઠે.

શું તમને એવું નથી લાગતું કે જિંદગી હાથમાંથી અત્યંત ઝડપથી સરકતી જાય છે. અને તેથી આનંદ પૂર્ણ અને સંતોષકારક જીવન જીવવાની તક હવે કદાપિ નહિ મળે? આપણે ક્યારેક નવરાશના સમયમાં વિચારીએ કે આજે મને કેટલી ઉંમર થઈ? એ આ વર્ષો કેટલા ત્વરિત વીતી ગઈ જરા સરખું પણ ધ્યાન ના રહ્યું.

જીવનની સૌથી જટિલ સમસ્યાનો ઉકેલ આપણા અંદર જ રહેલો છે જે એક જ્ઞાન-પ્રવાહ રુપે રહેલો છે ફક્ત એને જગાવવાની જરૂર છે, પોતાની જાતમાં ઊંડા ઉતારવાની જરૂર છે. વાત એમ છે કે મોટા ભાગના લોકો મૃત્યુની ઘડી સુધી જીવનના મર્મને શોધવાનો પ્રયત્ન

કરતા નથી. યુવાનીનો સમય સંઘર્ષ અને મહેનત તેમજ સમાજની વિવિધ અપેક્ષાઓ અને વ્યવહારોની પૂર્તિ કરવામાં વીતી જાય છે. “નાના બાળકો સાથે બગીચામાં નાચવું-કુદવું બાગમાં મળે તેવા કાર્યો કરવા તથા પ્રકૃતિના સાંનિઘ્યમાં નાના મોટા સુખોની અનુભૂતિનો સ્પર્શ કરવો આપણે ચુકી જઈએ છીએ.” આજના યુગમાં આપણે સૌથી ઊંચા પર્વતો પર વિજય મેળવ્યો છે. પરંતુ આત્મ વિજય મેળવવો હજી બાકી છે. આસપાસની ઈમારતો ખરીદી અને તેના પર કાબુ મેળવી શકો છો. પરંતુ શું તમે તમારા ક્રોધ, ઈર્ષ્યા, લાલચ પર કાબુ મેળવી શક્યા છો...?

“ભૌતિક વસ્તુઓ ઘણીબધી છે, પણ સુખ અલ્પ છે. મગજ ભરેલું છે. પણ મન ખાલી છે.”

“જીવનનો મર્મ સમજવા માટે અને જીવનમાં તમારી સમતુલ્ય ભૂમિકા ભજવવા માટે મૃત્યુ શેયાની રાહ ના જોશો.

મોટે ભાગે લોકો વિપરીત જીવન જીવતા હોય છે. જે વસ્તુ તમને સુખ આપી શકે તેને મેળવવા માટે સતત સંઘર્ષ અને પુરૂષાર્થ કરવામાં જીવન વ્યતિત કરી દે છે. પણ ક્યારેય એ જાણવા પ્રયત્ન નથી કરતા કે સુખ એ મંજિલ નથી જ્યાં આપણે પહોંચવું છે, સુખ એ મનની એક સ્થિતિ માત્ર છે જે આપણે જાતે નિર્મિત કરીએ છીએ.

તમારામાં રહેલા કલા-કૌશલ, સામર્થ્ય અને શક્તિનો ઉપયોગ કરી લોકોમાં જીવનનું પરિવર્તન કરવાના ઉદ્દેશ માટે જ્યારે તમે આત્માના ઊંડાણમાંથી કટિબદ્ધ થશો ત્યારે તમને સુખ અને સંતોની તૃપ્તિ મળશે. જીવનમાંથી ક્લેશ અને ક્યરાનો દૂર કરશો ત્યારે જીવનનો અર્થ

તમને સ્પષ્ટ અને સાફ દેખાશે. પોતાના માટે કોઈ જીવન વ્યતીત કરે પણ તમે કંઈક વિશેષ છો, અને તમારું જીવન તે વિશેષ કાર્યોની પૂર્તિ માટે વ્યતીત કરો જેના માટે તમે બન્યા છો પોતાની ઉપસ્થિતિને ઓળખો.

જીવન નામના પુસ્તકનું અંતિમ પ્રકરણ સુધારો, પ્રેરણાદાયક પ્રવૃત્તિમાં વ્યસ્ત રહો, બીજાના સુખમાં નાનકડું સરખું પણ યોગદાન આપી શકાય તો એ કાર્ય ક્યારેય ન ચૂકશો, પ્રેમાળ લોકોના સહવાસમાં તમારું જીવન વીતે એવું આયોજન કરો. ‘જે સાથે આવી શકશે તેવી મૂડીનું બેલેન્સ કરો.’

“અન્યને માટે કરેલું જરા સરખું કાર્ય પણ અંદરની શક્તિ જગાવે છે; અરે, અન્યનું ભલું કરવાનો જરા સરખો વિચાર શુદ્ધાં હૃદયમાં સિંહ સમાન બળનો સંચાર કરે છે.”

“જીવનનો સાચો આનંદ જે તમારો મહાન ઉદ્દેશ છે.

તેની પૂર્તિ માટે માટીના ઢેફાં જેમ બની રહી અને સતત ફરિયાદ કરતા રહેવું અને જગતમાં મને જ કેમ સુખ નથી મળતું આ બધી કલ્પના ભર્યું જીવન વિતાવ્યા વિના તમારા મનને એક પ્રશ્ન પૂછો. ક્યારેય કાર્ય વિના કોઈ મહાન ઉદ્દેશની પૂર્તિ થઈ છે ખરી? અને શું તમે તમારા ઉદ્દેશ માટે યથાર્થ પ્રયત્ન અને પુરુષાર્થ કર્યો છે ખરો? તમારો જવાબ તમને મળી જશે.

જીવનમાં તમે જેમના આદર્શ પદ ચિન્હો પર ચાલવા માંગો છો. જેમના જેવું બનવું તમારું એક સ્વપ્ન છે. શું તમે ક્યારેય તેમના જેટલો પરિશ્રમ કર્યો છે ખરો? તમારામાં આત્મશ્રદ્ધાનો ઉમેરો કરી તમારી અંદર પડી રહેલા સુસુપ્ત પરિબળો, શક્તિ અને કૌશલ જાગૃત થશે જે તમે કદી સ્વપ્નમાં પણ નહિ કલ્પ્યું હોય તેવું વ્યક્તિત્વ તમે સ્વયંમાં જોઈ શકશો.

- પ્રેમ-સુબોધ (જાગૃતિ)

વૃદ્ધાશ્રમ: આપણું પોતાનું ઘર

■ ભાવિક રાદડિયા (પ્રિયભ)

દર રવિવારની જેમ આ વખતે પણ અમે બપોર પછી ક્યાંક ફરવા નીકળી ગયા. ગાડીમાં બધા ગોઠવાઈ ગયા પરંતુ ક્યાં જઈશું એ હજુ નક્કી નહોતું કર્યું. ગાડી એસ.પી. રીંગ રોડથી મહેમદાબાદ-ડાકોર હાઈવે પર દોડવા લાગી. ભીમાપુરા દર્શન કરી ત્યાંથી કોઈ ફાર્મ કે બીજે ક્યાંક જઈશું એવો પ્લાન હતો, કેમકે નાના છોકરાઓ પણ સાથે હતા, તો તેઓની જરૂરિયાત પણ જોવાની હતી.

અમદાવાદથી ૧૬ કિ.મી. દૂર હીરાપૂર ચોકડી પાસે આવેલ પરમ આનંદધામ “વૃદ્ધાશ્રમ” પાસેથી પસાર થતા જ અચાનક નક્કી કરી લીધું કે અહીંયા જઈએ તો કેવું?

બધાને વિચાર ગમી ગયો. કાર પાછી વાળી અંદર પ્રવેશ્યા.

વાલ્મિકી ઋષીની કુટીરમાં પ્રવેશતા હોઈએ એવું મનોરમ્ય દ્રશ્ય. મેઈન ગેટની અંદર જતાંની સાથે જ કુટ-વેની બંને સાઈડ ઘટાટોપ વૃક્ષો અને વાંસ ભેગા મળીને કુદરતી છાપરું બનાવતા હતા. આ છાપરાને મજબુતી આપવાનું કામ નાનામોટા વેલાઓએ ઉઠાવી લીધું હતું. અમુક વેલાઓ નીચે સુધી લટકતાં હતાં. આહદ આટલી શીતળતા!!

સામેની તરફ વૃદ્ધાશ્રમનું પ્રવેશદ્વાર અને જમણી બાજુ બાર જ્યોતિર્લિંગનું શિવમંદિર અને હનુમાનજીની

ભવ્ય મૂર્તિ મંદિરની સામે જ એક ઘાસમાંથી બનાવેલી મુંપડી. પહેલાંના સમયમાં ઋષિમુનિઓ સાધના માટે બનાવતા એવી જ આબેહૂબ નકલ સમજો.

અમે આશ્રમમાં પ્રવેશ્યા. એક સેવકે પાણી ભરી આપ્યું. તેઓની એક આંખ રીટાયર્ડ થવાની અણી પર હતી. પગ પણ ગમે ત્યારે થંભી જાય એમ હતા. છતાં તેઓ હજુ એટલું જ શાનથી જીવતા હતા. તેઓએ તેમને આશ્રમ વિશે સારી એવી માહિતી આપી. લાલભાઈ મળી અમે રૂમ તરફ આગળ વધ્યા. દરેક રૂમમાં બે વ્યક્તિ. રૂમ નાની હતી પણ ઘણી સગવડતાથી રહેતા હતા તેઓ. કોઈ દાદી લસણ ફોલતાં હતાં. કોઈ માથામાં તેલ નાંખતા હતાં તો કોઈ ન્યુઝ પેપર વાંચતા હતાં. આમ દરેક પોતપોતાના કામમાં મશગુલ હતાં. જ્યારે અમને દરેકને પાસે જઈ જય શ્રીકૃષ્ણ કહ્યું ત્યારે બધાનાં ચહેરા પરની ખુશી જોવા જેવી હતી.

એટલાંમાં એક દાદી પાસે સરોજબેન ગયાં. (મારા ફ્રેન્ડના વાઈફ, અલબત્ત મને ‘બહેન’ બોલવું વધારે માફક આવે) દાદીને જોતાં જ એવું લાગતું હતું કે એ કોઈ મોટા ઘરાનાના સદસ્ય છે. તેમના ગૌર ચહેરા પર પડેલી કરચલીઓ ચાડી ખાતી તી. કશુંક બોલતા હતાં પણ અમે કંઈ સમજી શક્યા નહીં. તેઓએ સરોજબેનનો હાથ પકડ્યો અને ઓળખવાનો વ્યર્થ પ્રયત્ન કર્યા. ચહેરા પર પણ હાથ ફેરણી જોયો. કંઈક બોલતાં બોલતા સુઈ ગયાં. કદાચ તેના પુત્ર કે વહુને ઓળખવાની કોશિશ કરતાં હશે એવું લાગ્યું. તેઓની સાથે હતાં એ દાદીએ કહ્યું કે તેમને એવું લાગ્યું. તેઓની સાથે હતાં એ દાદીએ કહ્યું કે તેમને એવું લાગે કે તેના ‘દિકરાઓ’? તેને લેવા આવશે!! અને ઉમરની અસર મગજમાં પણ બેસી ગઈ છે. મારી બહેન અને સરોજબેન ત્યાંજ રડી પડ્યા

એટલે મેં જેમ બને એમ જલ્દી ત્યાંથી રસ્તો શોધી લીધો. ત્યાંના ટ્રસ્ટી લાલભાઈ અને મેનેજીંગ ટ્રસ્ટી અવધબી હારીદાસજી સાથે અમે પંગતતાણી.

“વૃદ્ધોને કોઈ મળવા આવે ખરું?” - અમારી તરફથી હળવા પ્રશ્નો શરૂ થયાં.

“કોણ આવે? મૂકી ગયાં પછી કોઈ આવતું નથી. હા, જેઓને દિકરીઓ છે, એ ક્યારેક આવે છે. આંટો મારી જાય.”

“કોઈને દિકરાની યાદ આવે તો રડે ખરાં?”- અમે બીજો પ્રશ્ન થોપી દીધો.

“ના બધાં ખુશ છે. કોઈને આશા જ નથી તો રડે શા માટે? પ્રણ ટાઈમ જમવાનું, નાસ્તો અને સમયસર ચા-પાણી આપીએ છીએ. નવરા પડે ત્યારે પ્રભુભક્તિ કરે, રડવાનો સમય જ ક્યાં છે.” તેઓએ ઠંડો જવાબ આપ્યો પણ સત્ય અમે જોઈને આવ્યા હતા એ તેઓ પણ જાણતાં હતાં.

ચાર વાગી ગ્યાં હતા એટલે અમે નસ્તો કરાવવાની ઈચ્છા દર્શાવી. ઉંમર ધ્યાનમાં રાખી ફાફડી અને કઠી મરચાં મંગાવ્યા. ટ્રસ્ટીઓના મત પ્રમાણે આ ડીશ વૃદ્ધોની ‘ફેવરીટ’ હતી.

મારાજ જીજુ અને અલ્પેશભાઈ નાસ્તો લેવા માટે બહાર ગયા. મારી બહેન દક્ષા અને સરોજબેન છોકરાઓને લઈને આજુબાજુ ઘુમવા લાગ્યાં.

બસ આ જ તકની હું રાહ જોઈને બેઠેલો. ટ્રસ્ટીની ઓફિસમાં હું પહોંચી ગયો અને પ્રશ્નોનું બોબારડીંગ શરૂ કર્યું. “વૃદ્ધોને અહીં આવવું કેમ પડે છે?”

“વૃદ્ધોને અહીં આવવું કેમ પડે છે?”

“છોકરાઓને હવે નકામા લાગે છે એટલે...”

તેઓએ બેફિકર જવાબ આપ્યો.

“તેમને નથી લાગતું આ માટે દિકરો-દિકરી બંને સરખી રીતે જવાબદાર છે...??”

“છોકરીઓ શું કરે? એક સમયે સાસરે જતી રહેવાની... પછી...?”

“ દિકરો પણ લગ્ન પહેલાં તો મા-બાપને નથી કાઢી મુકતો... પરણીને આવ્યા પછી વહુની એક ફરજ એ પણ નથી કે વડીલોને સાચવવા? જો વહુ મક્કમ હોય તો સેવા ઘરમાં જ થઈ શકે”

ઘણા પાસા તપાસીને નક્કી થયું કે જો એક દિકરી મા-બાપને કોઈ પણ પરિસ્થિતિમાં સાચવવા તૈયાર હોય તો તેઓએ ‘ઘર’ની બહાર જવાની ફરજ જ ના પડે.

વૃદ્ધાશ્રમની એકદમ મધ્યમાં જાંબુનું ઝાડ છે. તદ્દન સુકાયેલું છતાં એ અડીખમ ઊભું છે. કેમ?? કેમકે તેની આસપાસ એક નાજુક વેલ વીંટળાયેલી છે જે પુરતી હુંફ આપે છે. (આ કામ આપણમાં સમાજમાં વૃદ્ધાશ્રમના ટ્રસ્ટીઓ/દાતાઓ કરે છે.) નીચે કેળની ઘટાટોપ છાયામાં લોર્ડ કિષ્ના શેષનાગ સાથે બીરાજમાન છે, તેમની આસપાસ કાચબાઓ આંટાફેરા મારે છે. અતિ મોહક દ્રશ્ય!!

સાઉથ-ઈસ્ટ ખુણામાં ક્લિનિક છે, જ્યાં દરેક સારવારની સંભાળ રાખવામાં આવે છે. બીજા માળ પર અખંડ ધૂન ચાલે છે. રસોડાની પાછળના ભાગમાં લગભગ ૨૦૦ સસલાં. ૧૦૦ સફેદ કમ્પુટર, ૨૦-૩૦ નાના વાંદરા, મોર, સફેદ ઉંદર, ગૌશાળા... આવું તો કંઈ કેટલુય...

મોગરો અને ગલગોટાની આછી સુગંધ વાતાવરણને એક નવી ઓપ આપતાં હતાં. જાણે કુદરતે કે સાથે બધું જ સૌંદર્ય અહીં નીચોવી દીધું હોય!!

સંસ્થાનું એક ખુબ ગમેલું સૂત્ર...

“પશુ, પક્ષી તથા વૃક્ષોની પુકાર...

હે પૃથ્વીના ‘સુપુત્રો’ અમોને બચાવો...”

આ માત્ર એક સુત્ર કે સુવિચાર નથી. તેમનું ઉત્કૃષ્ટ ઉદાહરણ ત્યાંનું શિવ મંદિર છે. મંદિરની મધ્યમાં આવતાં વૃક્ષને કંઈ જ કચા વિના તેની આસપાસ બાંધકામ કરવામાં આવ્યું. જે ખરેખર ઘણું મુશ્કેલ અને આશ્ચર્યજનક છે.

નાસ્તો આવી ગયો એટલે ત્યાં લટકાવેલો બેલ વગાડતા જ બધાં ડીશ લઈને લાઈનમાં ગોઠવાયા. એકવાર બેવાર ત્રણવાર પેટભરીને નાસ્તો કરાવ્યો. એકએક રૂપ પર જઈને ખવડાવ્યું. એમના ચહેરા ચમક્યા.

અચાનક કંઈક એવું થયું કે દરેકના ચહેરા ફિક્કા પડી ગયા.

એક ખાધેલ-પીધેલ ઘરનો યુવાન, પગમાં મોંઘા દાટ શુઝ, શર્ટના ખીસ્સામાં ગોગલ્સ અને કમરપટ્ટાની હૂફમાં કારની ચાવી ભેરવી અંદર આવ્યો.

અંદર આવેલ વ્યક્તિ દુનિયાનો સૌથી ‘ગરીબ’ વ્યક્તિ હતો. કેમકે એ ‘પોતાના’ પપ્પાને બે ટાઈમ જમવાનું આપી શકતો નો’ તો એટલે અહીં મુકવા આવ્યો હતો એક જોડ કપડાં સાથે!!

મને અકારણ જ તેના પર ગુસ્સો આવી ગયો. પણ ભુલ તો એના પપ્પાની જ હતી કે આવા જાનવર જેવા ‘સ્માર્ટ’ દિકરા (?)ને જન્મ આપ્યો અને વળી ઉછેરીને પગભર પણ કર્યો. મેં ‘દિકરા’ની જગ્યાએ યાદ આવી એક એક-બે ગાળો મનમાં જ ભાંડી દીધી.

ત્યારે મને એંથોનીનું એક વાક્ય યાદ આવ્યું... “વૃદ્ધાવસ્થા એ એવા અપરાધનો કઠોર દંડ છે, જે તમે કર્યો જ નથી.”

શાંતિની પ્રાપ્તિ માટે મેડીસીનની જરૂર નથી, પરંતુ મેડીટેશનની જરૂર છે

- સાધુ પ્રેમવત્સલદાસજી કુમકુમ

શાંતિ મેળવવા માટે કરવું શું? આ એક મહાપ્રશ્ન છે.

આજે મામસ સવારથી માંડીને રાત્રી સુધી દોડે છે. સોમથી શનિ સુધી ધમપછાડા કરે છે. રવિવાર એ રજાનો દિવસ કહેવાય છે. પરંતુ રજા હોવા છતાં તે રજાના દિવસે વધુ દોડીને વધુ હાંફે છે. પરંતુ હાશનો એહસાસ થતો નથી. શાંતિ મળતી નથી.

એક વખત એક ભાઈ અશાંતિના વાદળોમાં વધુ ઘેરાઈ ગયા હતા. ચારે બાજુ તેમને અશાંતિ જ લાગતી હતી. જિંદગીથી કંટાળી ગયા હતા. તેથી એક દિવસ તેઓ મનોવૈજ્ઞાનિક ડોક્ટરની પાસે ગયા.

ડોક્ટરને તેમણે વાત કરી કે, મને અશાંતિએ ઘેરી લીધો છે. મને શાંતિ પ્રાપ્ત થાય તેવો કોઈ ઉપાય બતાવોને? ડોક્ટરે તેમને પ્રશ્ન પૂછ્યો કે, તમો કામ શું કરો છો? હું તો કાંઈ કામ કરતો નથી. પરવારી ગયો છું. ૬૫ વર્ષ થયાં નિવૃત્ત જ છું...

ડોક્ટર કહે કે, તો તમને કઈ પ્રવૃત્તિ બહુ ગમે છે? મને સાહેબ, ફરવાનું બહુ ગમે છે. એ ભાઈએ કહ્યું. ડોક્ટર કહે કે, સરસ, ફરવામાં તમને આનંદ આવે છે ને? તો તમને સૌથી વધુ કયું સ્થળ ગમે છે?

મને તો સાહેબ, આબુમાં મજા આવે છે. હું આબુ ઘણી વખત ગયો છું. આબુનો સનસેટ પોઈન્ટ મને બહુ ગમે છે. તેનું નક્કી તળાવ, તેમાંય વળી, તેમાં સાંજે બોટીંગ કરવાની મજા. ઓહો...ઓહો... એ ભાઈ આબુના પ્રસંગોમાં ખોવાઈ ગયા.

આ ભાઈએ આબુની વાત ચાલુ કરી તે, કરી. પછી ૪૫ મિનિટે ડોક્ટરે કહ્યું કે, સારું સારું... તમને સાબુ એમ જ ને... ત્યારે પેલા ભાઈને ખબર પડી કે, મારો પોણો કલાક જતો રહ્યો.

ડોક્ટરે પછી પેલા ભાઈને કહ્યું કે, તમારા માટે આ જ શાંતિની દવા છે. તમો જેજે જગ્યાએ ગયા હોવ, તે તે સ્થળને સંભાર્યા કરો. તમોએ જિંદગીમાં જે સુખના દિવસો માણ્યા હોય, તેને સંભારવાથી સુખ-શાંતિ પ્રાપ્ત થાય છે. તમને જેમાં રસ હોય ને તે ક્રિયા કરો તો અશાંતિ અવશ્ય દૂર થી જશે અને શાંતિની સ્થાપના થશે.

આમ, શાંતિ મેળવવી એ આપણા હાથની જ વાત છે પરંતુ શાંતિ ક્યાંથી મળે છે? એ જ માણસને ખબર નથી હોતી. એટલે જ્યાં ત્યાં ફાંફા માર્યા કરે છે.

આ ભાઈ અને ડોક્ટરના પ્રસંગથી આપણને જાણવા મળ્યું કે, પેલા ભાઈએ પોતાના જીવનના સુખદ પ્રસંગોનું જો સ્મરણ કર્યું તો તેમને શાંતિની અનુભૂતિ થઈ અને અશાંતિ દૂર થઈ ગઈ ત્યારે આપણા શાસ્ત્રોએ આજ વાત શાંતિના ઉપાય માટે બતાવી છે. એક સામાન્ય માણસ પોતાના જીવનના સુખદ પ્રસંગોને યાદ કરીને શાંતિ મેળવતો હોય તો, ભગવાનના જીવનના પ્રસંગોને આપણે યાદ કરીએ તો શાંતિ કેમ ના મળે? અવશ્ય મળે જ.

શાંતિ મેળવવા માટેના અનેક ઉપાયો છે, પરંતુ સર્વશ્રેષ્ઠ ઉપાય તો એ જ છે કે, ભગવાનના દિવ્ય ચરિત્રોનું ગાન કરવું, ભગવાનની મૂર્તિનું ધ્યાન કરવું, આજે ઘણા માણસો ઊંઘ ન આવવાના કારણે મેડીસીન લેતા હોય છે પરંતુ શાંતિ તેમને મળતી નથી. શાંતિની પ્રાપ્તિ માટે મેડીસીનની જરૂર નથી, પરંતુ મેડિટેશનની જરૂર છે એટલે કે, ભગવાનનું ધ્યાન કરવાથી શાંતિ મળે છે. તો આપણે દિન પ્રતિદિન વધુને વધુ શાંતિ પ્રાપ્ત કરવા માટે ભગવાનના દિવ્ય ચરિત્રોનું ગાન કરીએ અને ભગવાનનું ધ્યાન કરીને પરમશાંતિની અનુભૂતિ કરીએ!

લોભ અલોભની માયાજાળ

■ મિતલ પટેલ

પુસ્તકોના મેળાવડામાં

ખોવાઈ જઈ નિશદિન એ લોભ છે મારો...

તું કહે તો મુજમાં જ હું

હોમાઈ જઈ નિશદિન

એ લોભ છે મારો...

આલેખ વગરના આ જીવતરમાં

કર્મયોગ નિભાવી લઈ નિશદિન એ લોભ છે મારો...

નાશવંત એવા મારામાંથી

શાશ્વતને શ્વસી લઈ નિશદિન એ લોભ છે મારો.

લોભ એ પહેલી નજરમાં negative word લાગે

પણ શાનો કરવામાં આવે છે, તેમાં તેની હકારાત્મક અને નકારાત્મકતા છુપાયેલી છે. લોભ એ 'લાભા-લાભ' જેવો શબ્દ છે. લાભ અ અલાભ. જેમાં સારું પાસું છે અને નબળું પાસું પણ છે. લોભ જો નશ્વર વસ્તુનો કરવામાં આવે તો તેનું ખરાબ પાસું, પણ જો સારા ગુણ કેળવવા, સારી આદત કેળવવી, વાંચન ફાણની શાસ્વતતાને માણવાનો લોભ, ગીતનો પાઠ કરવાનો. સમય મળે કે ન મળે સમય ચોરી લેવાનો લોભ કે જે જીવનનો સાર છે. શાશ્વત છે. મર્યા પછી પણ આત્માની સાથે આવવાનું છે તો આ લોભનું સારું પાસું છે. પ્રકૃતિને માણી લેવાનો લોભ. પ્રકૃતિને માણવા કંઈ out of station કે ફરવા જ જવું એવું નથી. તમે રસ્તામાં આવતા જતાં પંખીના અવાજને હૃદયથી માણી શકો. ઝાડવા, વેલા, તેમના રૂપ રંગની જીવંતતા અનુભવી શકો. વરસાદના છાંટણને બે હાથ ખુલ્લા કરી ખરા મનથી ઝીલી શકો તો તમે પ્રકૃતિને માણો જ છો. જે મનને સારી પ્રસન્નતા આપે છે. સાત્ત્વિક સુખ આપે છે. મોં પર સ્વયંભુ સ્મિત આવી જવું અને પ્રયત્ન કરી હસવું બંનેમાં ફરક છે.

જ્યારે નશ્વર વસ્તુઓ માટેના પ્રાણી સમ બનાવી દે છે. પૈસાનો વધુ પડતો લોભ માણસને ખોટા રસ્તે Shortcutથી પૈસા બનાવવા પ્રેરે છે.

લોભ એ 'અતિવૃષ્ટિ' સમ છે.

જેમ અતિવૃષ્ટિથી પૂરની સ્થિતિ સર્જાય છે ને બધી માલ-મિલકત વહી જાય છે. તેવી જ રીતે લોભથી વિવેકબુદ્ધિ

અંતરઆત્મા સદ્બુદ્ધિ, સંસ્કાર બધું જ વહી જાય છે ને પૂરમાં ગયેલું ક્યારેય પાછું આવતું નથી. લોભથી માણસ માણસાયત ગુમાવે છે. સોના-ચાંદી ને રૂપિયાના લોભને લીધે પોતાનું ઘર અને પોતાનાઓને છોડીને આવેલી વહુને દહેજ માટે માનસિક અને શારીરિક ત્રાસ આપવામાં આવે છે. જે ઘર માટે ખુદ જ સોના-ચાંદી સમ છે. તે આજ વસ્તુઓને માટે મહેણાટોણા મારવામાં આવે છે. ઘરડા મા-બાપ પાસે ખાવાના, દવાના પૈસાના હિસાબો માગવામાં આવે છે. માણસાયતનું પૂર્ણવિરામ ત્યાં જ મુકાઈ જાય છે.

કળિયુગની ધૂરા જો કોઈએ હલાવી લીધી હોય તો તે છે લોભ. બાળકોને છ કલાક સુધી co-curricular activity કરાવીને expert બનાવી દેવાનો લોભ, જેનાં બાળપણ હોમાય છે 'નોકરીમાં' ચેનકેન પ્રકારેણ outline કરીકરીને પૈસા ભેગા કરી લેવાનો લોભ. કુટુંબને બાળકોનો પ્રેમ, વ્હાલ, હૂંફ, આત્મીયતા તે ઘુમાવે છે. Statusમાં રહેવા લોનો લઈને મોંઘા મોંઘા પ્રસંગો ઉજવવા, luxurious lifestyle જીવવી. ભલે દેવું એક કરોડ બોલતું હોય. આવા લોકોને Audi Sideમાં પાર્ક કરી આત્માહત્યા કરતાં જોયા છે!! કારણ... માત્ર ભપકો, લોભ, દેખાડો... પરિણામ... એકલતા, ડિપ્રેશન, તણાવ... બધાથી સૌથી વધુ સુંદર દેખાવા યુવાની સતત ટકાવી રાખવાનો લોભ, તે માટે કરચલી ન પડે એ માટે Botoxના injection, સાવ માયકાંગલા કરી નાખે તે. કહે diating... દરેક ઉંમરની એક ગરિમા હોય છે. દરેક ઉંમર માણવા જેવી છે. જો માણતા આવડે તો જે આળસુ નિષ્ક્રિય, નેગેટીવ, ઈર્ષાગ્રસ્ત, અહંમવાળું છે તે કાયમ માટે ઘરડું જ છે અને જે ઉત્સાહી ખુશમિજાજ, પ્રસન્નચિત્ત, Positive છે. તે માટે કાયમ માટે યુવાન જ છે. તે ઘરડું થવાનું જ નથી.

એ નીર તું નીરખજે મને

હું ભરી લઈશ તને

મારી આંખોની ભીતર

ક્યારેક નદીની પાળ બાંધી લઈશ

ક્યારેક જાતે જ તોડી દઈશ

તને વહેંચવાને કાજે

લોભ અને સ્વાર્થ ભાન ભુલાવે છે

■ મહેન્દ્ર પુનાતર

થોડું મેળવવા માટે માણસ કેટલું બધું ગુમાવે છે તેનો ખ્યાલ રહેતો નથી. બધું મળશે પણ પ્રેમ પાછો નહીં મળે. મન, મોતી અને કાચ એક વખત તૂટ્યા પછી પાછાં સંધાતા નથી.

ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ એ ચાર જડો જીવનના વૃક્ષને પાંગરવા દેતી નથી. આ ચાર કષાયો માણસને જંપવા દેતા નથી. આના કારણે માણસ ન વિચારવાનું વિચારી નાખે છે, ન બોલવાનું બોલી નાખે છે અને ન કરવાનું કરી નાખે છે. સ્વાર્થ અને લોભ આવે છે ત્યારે માણસ ભાન ગુમાવી બેસે છે. આ ચારે અલગ અલગ વસ્તુ નથી, પરંતુ એકબીજા સાથે સંકળાયેલી મનોવૃત્તિ છે. એક ચીજના આ ચાર ચહેરા છે, મહાવીર કહે છે આ ચાર શત્રુઓ છે, માણસને સુખેથી રહેવા દેતા નથી.

ક્રોધ શા માટે આવે છે? જ્યારે કોઈ આપણા જીવનમાં બાધારૂપ બને છે ત્યારે રોષ પ્રગટે છે. કોઈ આપણને એક યા બીજી રીતે ખતમ કરવા ચાહે ત્યારે ગુસ્સાનો પાર રહેતો નથી. જે ચીજ આપણા જીવનના માર્ગમાં આડે આવશે અથવા અણગમો પેદા કરશે તેના પ્રત્યે ક્રોધ ઊભો થવાનો છે. દરેક માણસ પોતાની રીતે જીવવા માંગે છે. તેમાં અંતરાય આવે ત્યારે ક્રોધ ઊભો થાય છે.

ક્રોધને કાબૂમાં રાખવાનું મુશ્કેલ છે. ક્રોધી માણસ શાંત દેખાય ત્યારે તે ખરેખર શાંતિ અનુભવી રહ્યો છે એમ સમજવું નહીં. ક્રોધ એ ઊર્જાનો વ્યય છે એટલે તે માટે સમય જોઈએ. કોઈપણ માણસ બધો સમય ક્રોધી રહી શકે નહીં, પરંતુ બહાનુ મળતાં અંદરનો ક્રોધ ભભૂકી ઊઠે છે. ક્રોધી માણસની શાંતિ વાસ્તવિક નથી. બે ભોજન વચ્ચે ઉપવાસ જેવી આ સ્થિતિ છે. આ અંતરાલ છે.

ક્રોધ આપણે દૂર કરી શકતા નથી, કારણ કે આપણને તે દેખાતો નથી અને આપણે તેનો સ્વીકાર કરતા નથી. આપણે બીજાનો ક્રોધ જોઈ શકીએ છીએ, આપણો નહીં. એ સમયે આપણો ચહેરો આપણે જોઈ શકીએ તો ક્રોધને દૂર કરવાનું આસાન બની જાય. ક્રોધી માણસ પણ પોતાને ક્રોધી માનતો નથી. આપણે તેને કહીશું કે શા માટે

ગુસ્સો કરો છો? તો તે કહેશે હું ક્યાં ગુસ્સો કરું છું. હું તો સારી વાત કરી રહ્યો છું. ક્રોધી માણસોને પોતાની વાત હંમેશાં સારી લાગતી હોય છે. દરેક માણસ પોતાને સારો સમજે છે. તેને ક્યાંય પોતાનો દોષ નજરે પડતો નથી. ક્રોધને આપણે સમજીએ, તેનો સ્વીકાર કરીએ અને બીજાનો પણ વિચાર કરીએ તો તેમાંથી બહાર નીકળવાનો માર્ગ મળી રહે છે.

લોભમાં પણ આવું જ છે. લોભી માણસને પોતાનો લોભ દેખાતો નથી. તે પોતાને ઉદાર સમજે છે. લોભ બહાર દેખાતો નથી એ મનની અંદરની ઝલક છે. ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ એ અહંકારનાં ઈંધણો છે. માણસ પાસે ધન-દૌલત વધતા જાય તેમ અહંકાર અને લોભ વધતા જાય છે. મળ્યું હોય તે ઓછું લાગે છે. કીર્તિનો મોહ જાગે છે. ગરીબ માણસો પાસે અહંકાર કરવા જેવું કશું હોતું નથી. એ લોભ પણ કેવી રીતે કરી શકે. લોભ કરવા માટે પણ કશું હોવું તો જોઈએ ને? સ્વાર્થ બધામાં થોડે ઘણું અંશે હોય છે. સ્વાર્થ અને લોભ ઊભો થાય ત્યારે સગો દીકરો પણ વેરી બની જાય છે. સ્વાર્થ માણસને અંધ બનાવી નાખે છે. સારા-નરસાનું ભાન રહેતું નથી. સ્વાર્થથી ક્રોધ ઊભો થાય છે અને છેવટે હિંસામાં પરિણમે છે. શાંત રહીને હિંસા થઈ શકતી નથી, તેને માટે ઊંઘવું પડે છે. લોભના કારણે માણસ વધુ પરિચ્છાદિ બને છે. બધું ભેગું કરતો રહે છે. કશું છૂટતું નથી. કદીક આપવાનું મન થાય પણ ખિસ્સામાંથી હાથ બહાર નીકળતો નથી. ગમે તેટલું હોય સંતોષ થતો નથી.

જીવનનાં જે બધાં પાપો છે, તેના મૂળમાં સ્વાર્થ અને લોભ છે. પરિવારોમાં મિલકતોના ઝઘડા અને એકબીજા વચ્ચે વેરઝેર આના કારણે થતાં હોય છે. જીવનમાં સંતોષ ન હોય તો જે કાંઈ મળશે તે ઓછું લાગશે. દરેક માણસ સુખ ઈચ્છે એમાં કશો વાંધો નથી, પરંતુ તેને બીજા કરતાં વધુ સુખ જોઈએ છે. બીજાના ભોગે સુખ જોઈએ છે. એટલે મુશ્કેલી ઊભી થાય છે. સૌની નજર ઉપર છે. કોઈ નીચે જોતું નથી. બીજા કરતાં આપણે કેટલા પાછળ રહી

ગયા તેનો આપણે ખ્યાલ કરીએ છીએ, પરંતુ કેટલાથી આપણે આગળ છીએ તે વિચારવાનું મન થતું નથી. લાખો અને કરોડો લોકો એવા છે જેમને પેટ પૂરતું ભોજન નથી. જરૂરી વસ્ત્રો નથી. માથે છાપટું નથી. તેના કરતાં આપણે કેટલા સુખી છીએ તેનો વિચાર કરવો જોઈએ અને આ અંગે પ્રભુની કૃપા સમજવી જોઈએ.

જીવનનાં ૨ ક્ષેત્રમાં વિકાસ, પ્રગતિ અને ઉચ્ચ ધ્યેય જરૂરી છે અને તે માટે પુરુષાર્થ અનિવાર્ય છે. જીવનમાં જે કંઈ પ્રાપ્ત થાય તેનો આનંદ માણવો અને જે સામે આવીને ઊભું રહે તેનો સહર્ષ સ્વીકાર કરવો જોઈએ. તેમ જ ગમે તેવી મુશ્કેલી અને પડકાર ઊભો થાય તો તેનો સામનો કરવાની તૈયારી હોવી જોઈએ. જીવનમાં ઊંચા ઊઠવા માટેનો આ સાચો માર્ગ છે. આપણી પાસે શું છે તે મહત્ત્વનું નથી, તેમાંથી આપણે કેટલો આનંદ અને કેટલું સુખ મેળવી શકીએ છીએ તે મહત્ત્વનું છે. સ્વાર્થ હોય, લોભ હોય, અસંતોષ હોય અને બીજાનું ઝૂંટવી લેવાની ભાવના હોય તો છેવટે કશું ભોગવી શકાતું નથી અને અંત પણ દુઃખદાયક બને છે. ખોટું કામ કરીને મેળવેલું સુખ લાંબો સમય ટકતું નથી. સ્વાર્થ આવે છે ત્યારે માણસ હેવાન બની જાય છે. વહાલાને વેરી બનતા વાર લાગતી નથી.

જીવનમાં સ્વાર્થનો સંઘર્ષ છે. પ્રત્યેક માણસ પોતાનો સંકુચિત સ્વાર્થ જુએ છે અને તેમાં સુખ-સમાધાન માને છે. સ્વાર્થ વધુ ઘેરો બને છે ત્યારે મતાગ્રહ, હઠાગ્રહ અને ઝનૂન ઉમેરાય છે. લોભ, લાલસા ઊભી થાય છે. માણસમાં પ્રેમ, કરુણા, મૈત્રી, પરોપકાર અને દયાનાં ઝરણાંઓ અનેકવિધ સ્વરૂપે વહેતાં હોય છે, પણ સ્વાર્થની પાળો આ ઝરણાંને રોકી નાખે છે.

સ્વાર્થ સાધવા માણસ બધું કરી ચૂકે છે. સ્વાર્થ ભાવના આવે છે ત્યારે સંબંધોનું કોઈ મહત્ત્વ રહેતું નથી. દષ્ટિ સીમિત બની જાય છે. સ્વાર્થ આડે આવતાં મા-બાપ, ભાઈ-બહેનોને પણ બહાર ધકેલી દેવાય છે. માણસ મતલબી બની ગયો છે. સ્વાર્થના કારણે માણસ અસત્ય, અનીતિ, હિંસા, જૂઠ અને કપટ આચરે છે અને બીજાને છેતરતો રહે છે. બધું દુખનું મૂળ સ્વાર્થ છે. આમાં સૌથી વધુ શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસનો ભોગ લેવાય છે. સામાન્ય માણસો થોડુંક કહેવાતું સુખ મેળવવા અથવા અજ્ઞાનવશ અનીતિ આચરે છે. શક્તિશાળી માણસો સત્તા, કીર્તિ, પદ અને પ્રતિષ્ઠા

માટે જૂઠ, કાવાદાવા અને ફરેબ રચે છે અને શતરંજના આટાપાટા ખેલે છે.

જીવનમાં થોડું વધુ મેળવવા માટે કેટલું બધું ગુમાવીએ છીએ તેનો ખ્યાલ રહેતો નથી. સ્નેહ અને પ્રેમના સંબંધોનો વિચ્છેદ ઉડાવી દઈએ છીએ. બધું મળશે પણ સ્નેહીજનોનો પ્રેમ ગુમાવ્યા પછી પાછો નહીં મળે, મન, મોતી અને કાચ એક વખત તટ્ટ્યા પછી પાછા સંઘાતાં નથી.

જૈન જાગૃતિ સેન્ટરના નવા સેન્ટરો ખોલવા બાબત...

ભારતભરના તથા પરદેશમાં વસતા સમગ્ર જૈનોને એક છત્ર નીચે લાવી જૈનોનો સામાજિક તથા રાજકીય ક્ષેત્રે અવાજ બુલંદ બનાવવા જૈન જાગૃતિ સેન્ટરની નેમને વધુ સફળ બનાવવા આપણા ધ્યાનમાં કોઈ એવું ક્ષેત્ર હોય જ્યાં જૈનોની વસ્તી સારા પ્રમાણમાં હોય અને ત્યાં જૈન જાગૃતિનું કોઈ પણ સેન્ટર ન હોય તો આપને વિનંતી છે કે આપ ત્યાં સેન્ટર ખોલવા પ્રયત્ન કરો અને તે વિષે જૈન જાગૃતિ સેન્ટરની ઓફિસે જાણ કરો.

સંપર્ક: ૨૦૧, માથા૩ આર્કેડ, સુભાષ રોડ, વિલોપાર્લા (પૂર્વ), મુંબઈ-૫૭.

ફોન: ૬૬૯૭૩૦૩૮/૬૬૯૫૬૬૯૯

લિ. જનરલ સેક્રેટરી

જૈન જાગૃતિ સેન્ટર, સેન્ટ્રલ બોર્ડ

લગ્નધર્યુક યુવક-યુવતીઓની યાદી યુવક

નં	નામ, જ.તા., ઊંચાઈ, અભ્યાસ, વ્યવસાય	જ્ઞાતિ-મૂળ વતન-હાલ	સંપર્ક
૧)	પ્રણવભાઈ નરેશભાઈ શાહ, ૧૧-૪-૧૯૭૯, ૫-૭' Bcom - સર્વિસ (છુટાછેડા)	દેરાવાસી શ્રે. મૂ.વિ.ઓ.જૈન પાલનપુર-બોરીવલી	(મો) ૯૩૨૦૮૭૪૯૧૧ (મો) ૮૨૯૧૩૮૩૮૭૮
૨)	મયંક હેમચંદ પાસડ, ૨૬-૧-૧૯૮૯, ૫'-૪'' B.Com., -	જૈન વણિક કચ્છ - ડોમ્બિવલી	(મો) ૯૦૦૪૫૮૬૯૯૮ (મો) ૯૮૬૭૮૦૮૭૨૭
૩)	સચીન કિર્તીકાંત શાહ, ૨૦-૭-૧૯૮૧, ૫'-૮'' Bcom -	જૈન વણિક લીંબડી - ઘાટકોપર	(મો) ૯૮૯૨૮૯૬૮૧૮ (મો) ૯૮૬૭૮૦૮૭૨૭
૪)	નકુલ અશોક સવાણી, ૨૦-૩-૧૯૮૭, ૫-૬' B.M.S. M.Com - સર્વિસ	જૈન દેરાવાસી પંથવાડા - મુંબઈ	(મો) ૯૮૨૦૧૭૫૨૪૮ (મો) ૯૮૧૯૩૮૦૦૮૩
૫)	આકાશ રમેશચંદ્ર શાહ, ૧૫-૩-૧૯૭૫, ૫'-૮'' BEIT., Engg. - સર્વિસ (છુટાછેડા)	દેરાવાસી જૈન ગુજરાત- સી.એ., યુ.એસ.એ.	(ઘર) ૯૩૭૫૭૧૫૩૨૯ (મો) -
૬)	સમીર મેઘાણી, ૧૬-૭-૧૯૭૩ ૫'-૯ ૧/૪'' PGDMM., B.E. - બિઝનેસ (છુટાછેડા)	જૈન સ્થાનકવાસી બરોડા - ગુજરાત	(ઘર) - (મો) ૯૮૨૫૧૬૭૨૫૬
૭)	સૌરભ ભરત મહેતા, ૧૫-૩-૧૯૯૧ ૫'-૬'' B.A.F., M.C.om., - સર્વિસ	જૈન દેરાવાસી મોરબી	(ઘર) ૯૩૨૩૧૧૪૬૯૫ (મો) ૯૭૭૩૩૩૮૬૯૮

યુવતી

૧)	જલ્પા જયકાન્તભાઈ શાહ, ૨૨-૧-૧૯૮૫ ૫'-૪'' બી.કોમ. - (નિર્દોષ છૂટાછેડા)	ઘોઘારી વીસા શ્રીમાળી જૈન શિહોર - ગોરેગામ	(ઘર) ૯૩૨૩૩૩૪૩૦૭ (મો) ૯૮૨૦૦૪૧૦૭૧
૨)	મૈત્રી શૈલેષ મહેતા, ૨૪-૧-૧૯૮૯, ૫' BBI, Mcom (નિર્દોષ છૂટાછેડા)	ઘોઘારી વીસા શ્રીમાળી જૈના સાવરકુંડલા - ગોરેગાંવ	(મો) ૯૬૬૪૯૪૩૪૩૩ (ઘર) -
૩)	ઝંખના ગિરીશભાઈ શાહ, ૨-૧૨-૧૯૮૪, ૫'- ૩'' B.Com, C.A.	દશાશ્રીમાળી સ્થાનકવાસી જૈન માંગરોળ - મુલુંડ	(ઘર) ૦૨૨૨૧૬૪૩૯૫૪ (મો) ૯૮૬૯૪૮૩૯૫૪
૪)	ધ્વનિ ભરત શાહ, ૧૪-૫-૧૯૯૦, ૫'-૭'' M.Com, Business (નોંધ: લગ્ન મુંબઈમાં જ કરવા છે)	શ્રી કઠોર જૈન વિશાશ્રીમાળી જ્ઞાતિ કઠોર (સુરત) - ઘાટકોપર (ઈ)	(ઘર) - (મો) ૯૮૬૯૩૧૭૬૨૩
૫)	પારૂલ કનુભાઈ વોરા ૨૮-૭-૧૯૭૧, ૫'-'' M.Com.	વિશા શ્રીમાળી દેરાવાસી જૈન જામનગર - કાંદિવલી	(ઘર) ૯૯૮૭૩૭૫૮૩૧ (મો) -
૬)	શિલ્પા કનુભાઈ વોરા, ૧૨-૪-૧૯૬૯, ૪'-૧૧'' B.Com. (છુટાછેડા)	વિશાશ્રીમાળી દેરાવાસી જૈન જામનગર - કાંદિવલી	(ઘર) - (મો) ૯૯૮૭૩૭૫૮૩૧
૭)	મેઘા પરેશ શાહ, ૧૯-૧૦-૮૭, ૫'-૭'' B.Com. MBA (Finance) (મંગળ છે)	દશાશ્રીમાળી સ્થાનકવાસી જૈન માંગરોળ - મુલુંડ	(ઘર) ૨૧૬૪૧૨૯૫ (મો) ૯૮૨૧૦૪૧૫૨૦
૮)	દિપાલી બિપીનચંદ્ર ઝવેરી, ૨૬-૪-૭૬, ૫ -૨' S.S.C. (મંગળ-શનિ હળવો છે)	શ્રી સુરત વિશા ઓસવાલ જૈન દેરાવાસી સુરત - અંધેરી (ઈ)	(ઘર) - (મો) ૯૭૬૯૦૫૮૭૧૫

जैन जागृति सेन्टर-सेन्ट्रल बोर्ड

परिवार गीत (प्रेरणा स्तुति)

जीस देश में जीस वेश में परिवेश में रहो
अरिहंत नमो अरिहंत नमो अरिहंत नमो नमो
जीस गाम में जीस धाम में जीस काम में रहो
अरिहंत नमो अरिहंत नमो अरिहंत नमो नमो
जैन जागृति सद्प्रवृत्ति जिन भक्ति में रहो
अरिहंत नमो अरिहंत नमो अरिहंत नमो नमो
सद्भावना शुभकामना सत्संग में रहो
अरिहंत नमो अरिहंत नमो अरिहंत नमो नमो
जैन जागृति परिवार में परमार्थ में रहो
अरिहंत नमो अरिहंत नमो अरिहंत नमो नमो

“Inspirational Theme Song”
Sponsored by J.J.C. - Beachside

જે જે સી જુહુ બીચ

જે જે સી જુહુ બીચનો એક નમ્ર પ્રયાસ

Match Making

આજના આધુનિક *Digital Marketing* ના જમાનામાં
ઉત્પન્ન થયેલી વિકટ સમસ્યા એક સરખી વિચારસરણી ધરાવનારા એટલે...

Perfect Match જીવનસાથીની શોધ

ઘરે ઘરે આ સમસ્યા ખૂબ જ વિકટ બની ગઈ છે. એને હલ કરવા માટે
આજે જ અમારો સંપર્ક કરો અને સમસ્યાથી મુક્ત થાવ, Tension Free થાવ

Life

Partner

Kirtibhai Shah
93230 41653

Jayantbhai Shah
99694 88954

Vinodbhai Kapasi
98204 14472

Bharatbhai Mehta
98335 15055

Prajeshbhai Shah
98210 23112

Shreyasbhai Shah
98200 80764

Pankajbhai Vora
98204 57020

Jitubhai Kothari
98210 12321

જે જે સી જુહુ બીચ

૨૦૧, ૨જે માળે, એમ.એલ. સ્પેસ બિલ્ડિંગ, મેક ડોનાલ્ડની સામે, ડી.જે. રોડ,
જૈન મંદિરની પાસે, સ્ટેશન રોડ, વિલેપાર્લા (વે), મુંબઈ - ૪૦૦ ૦૫૬.